

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

Çanakkale Şehitlerinin Emaneti

VATAN TEHLİKEDE

Erzurum Milliyetçi Kültür Birliğinin

Erzurumun Kurtuluş Yıldönümü İle

İlgili Beyannamesi

Aziz Millet,

Büyük Türk Milleti,

Ey, üç kıtaya hükmeden, kanlı sancak uğruna oluk oluk kan döküp, vatanın her sathını bir âbide yapan, milyonlarca şehidin çileli ve ızdıraplı yetimleri!

Ey, Moskof muharebelerinde şehid olan ataların iman ve intikamına bağlı olanları!

Ey, Nene Hatun'ların, Yaşar Emmi'lerin, Kara Fatma'ların hatırasını yaşayanlar,

Gazi çocukları,

Şehid Torunları,

İçinde bulunduğumuz şu günlerde, destanlaşan Erzurum Kurtuluş Mücadelesinin 53. yılını idrak etmiş bulunuyoruz.

Bugün, Müslüman - Türk'ün ve bütün İslâm âleminin bileğine ebedî kölelik zincirini vurmak üzere Anadolu'ya saldıran haçlı ve Moskof sürülerinin tepelendiği muhteşem bir gündür.

Bugün, bu andlaşmasının peşkeş çektiği vatan topraklarını istilâ etmek için doğudan Anadolu'ya saldıran Moskof sürülerinin Dadaşların sillesini yediği tarihi bir gündür.

Bugün, Moskof - Ermeni ittifakına karşı Nene Hatun'ların, Yaşar Emmi'lerin ve Mevlid Ağaların imanla ve fedakârlıkla yürüttükleri mukaddes mücadeleden zaferle taçlandığı bu yük gündür.

Bugünü şanına lâyık bir şekilde kutlayalım. Bu muhteşem günde canlarını seve seve feda eden şehidlerimizin hatırasını analım.

Aziz Millet,

Müslüman - Türklüğün ezelî ve ebedî düşmanı hain Ruslar, uzun asırlardan beri Anadolu'

yu istilâ etmek için çalıştılar. Tarihın ender kaydettiği en feci katliamlara giriştiler. 1877 de Erzurum ve civarında yerli Ermenilerin de yardımlarıyla binlerce Müslüman - Türk'ü işkencelerle şehid edip, camileri yıktılar. Kur'an-ı Kerim'leri yaktılar. Genç kızlara ve gelinlere kudurganca saldırdılar. Şehre binlerce gülle yağdırdılar. Erzurum baştan başa harabeye döndü.

Rus ve İngiliz tahrikiyle azgılaşan Ermeniler bir bayram havası yaşıyordu. Erzurum'un düşmana karşı son müdafa burcu Aziziye Tabyaları'nı kallesçe ele geçiren düşman binlerce Mehmetçığı şehid etmişti. Şehidlerin intikamı alınmalı, Aziziye Tabyaları düşmanın işgalinden kurtarılmalıydı.

İşte bu heyecan dalgalarının Erzurum Dadaşlarını coşturduğu bir sırada, minarelerden Erzurum'luları cenge çağıran sesler yükseldi. O zaman Erzurum'u kurtaran destânî kahramanlar, yıkılan yuvaların, tertemiz namusların, yırtılan ay-yıldızlı bayrakların, çığneden mübarek toprakların ve adice katledilen şehidlerimizin intikamını almak için and içteler. Şafak sökerken sahlanan Erzurum halkı askerle omuz omuza, yan yana Aziziye Tabyasına doğru akın eder. Gelinlik kızlar, bıyığı terlememiş delikanlılar, kuvvetten kestilmiş dedeler kahramanca çarpıştılar. Aziziye, Moskof sürülerine ve Ermeni piçlerine mezar olur. Topa ve tüfeğe karşı, balta ve yumrukle sürdürülen bu tarihî kavgaya zaferle biter. Erzurum semalarında beyaz teslim bayrağı değil, şehidlerin kanıyla boyanmış ay-yıldızlı bayrağımız dalgalanır.

Bundan 55 sene önce yine aynı düşmanlar Anadolumuza paylaşmak için saldırıya geçtiler. Rus - Ermeni işbirliği neticesinde yine binlerce Müslüman şehid edildi, hanümanlar söndü, ocaklar yıkıldı. Erzu-

rum ve civarı harabeye döndü.

İşte Erzurum'un kurtuluş mücadelesi, ateş püsküren topraklara, yıldırım yağdıran mitrallözlere ve obüslere karşı İslâm'ın, fedakârlığın ve kahramanlığın savaşıdır. Bu savaşta, Neneiler, Fatmalar, Yaşarlar, bozguncuların alay ettiği, hainlerin saldırdığı Allah, din, devlet, vatan ve millet için döğüştiler. Dinim hâkim, vatanın pâyidar, devletin dâima olsun diye hayatlarının baharında şehid oldular.

AZİZ MİLLET,

Bugün can düşmanımız beynelmîl yahudiğin uşağı komünistler ve masonlar bu idealeri çamurlara bulamaya yeteniyorlar.

Millî Mücadelenin en kıvrım anlarında Milletimiz büyük taarruza hazırlanırken, Moskova'ya komünizm tahşilne giden, kafadan Kuvay-ı Milliye destânı yazan ve aslen Polonya yahudisi olan Nâzım Hikmet Verzanski'nin çömezleri sahte bağımsızlık gösterileriyle zaferlerimizi kirletmeye çalışıyorlar. Atalarımızın canı pahasına kazandığı zaferini Moskof istilâsına basamak yapmak istiyorlar. Bu hainler, tarih boyunca yüzbinlerce millet evlâdının ezelî düşmanımız Moskof tarafından kahpece şehid edildiğini unutuyorlar. 53 yıl önce dini ve vatanı için Ruslar tarafından şehid edilen 20 bin Erzurumlu'nun ruhlarını incitiyorlar. Şurası iyi bilinir ki, milletimiz sahte bağımsızlık sloganlarının altındaki gerçeği idrak etmiş, Rusya namına Amerikan aleyhtarlığı yapanların iğrenç niyetini anlamıştır.

Ey! Vatan, Din ve Bayrak gibi mukaddes emanetleri bize bırakarak, ruhları cennete uç-

Kıracağız Zincir Vuran Güçleri

O.D.T.Ü'de Komünist kurşunlarıyla şehid olan Mevlüt Meriç'e ithaf olunur.

Birleşen yıldızlar güneş olacak,
Fikrin, korkunç karanlığı boğacak,
Gücün, zulmün çarklarını kıracak.

Yılma yiğit! Yılma, atıl ileri,
Kıracağız zincir vuran güçleri!

Değse de alınca düşman namlusu,
Kursa da fikrine amansız pusu,
Çıksa da karşına yankisi, rusu.

Yılma yiğit! Yılma, atıl ileri,
Kıracağız zincir vuran güçleri!

Karşında yıkılsın zulmün duvarı,
Yüz nedir, bin nedir, milyon suvarı,
Otuz sekiz milyon seninle gayri.

Yılma yiğit! Yılma, atıl ileri,
Kıracağız zincir vuran güçleri!

Bir ölsen, ardından milyonlar varız,
Fikrimize kurban veren canlarınız,
Çetin bir savaşta akan kanlarınız.

Yılma yiğit! Yılma, atıl ileri,
Kıracağız zincir vuran güçleri!

Bu savaş, cesaret, iman savaşı,
Ezilen milletin cihan savaşı,
Tarihe sığmayan destan savaşı.

Yılma yiğit! Yılma, atıl ileri,
Kıracağız zincir vuran güçleri!

Düşman değil, ölüm çıksa karşına
Aldırma, bombalar düşse başına.
Cihan katılacak bu savaşına.

Yılma yiğit! Yılma, atıl ileri,
Kıracağız emperyalist güçleri!

FAİK ERYILDIZ

muş aziz şehidlerimiz, uğruna şehid olduğunuz idealerinizi kanımızın son damlasına kadar koruyacağız. Mukaddes emanetinizi canımızdan aziz bilerek muhafaza edeceğiz. Mübarek dinimiz ebediyen yaşayacak, devletimiz pâyidar, milletimiz muhteşem tarihine lâyık olacaktır.

Ey! Doğu'nun amur taşı kahramanlık, yiğitlik timsali Dadaşlar,

Millî Mücadelenin kahraman evlâtları,

Dün Moskof - Ermeni ittifakının silâhlı saldırısına uğrayan vatan toprakları, bugün millet düşmanlarının ve bozguncuların yeniden tehdidi altındadır. Dinimizle alay, Devletimizle istihza ediyor. Ahlâkımız yıkılıyor, servetimiz soyuluyor. Vatanın bütünlüğü, devletin varlığı ve dinin yüceliği Moskof uşağı ve Ermeni artığı komünist hainlerin teca-

vüzleriyle karşı karşıya bulunuyor.

Gerçek kurtuluş için yenden Millî Mücadele'yi başlatalım. Atalar bizden bunu bekliyor. Vatanın bütünlüğünü parçalamak isteyen hain ve sahte kârların maskelerini yüzlerine çarpalım. Millet bizden bunu istiyor. Tarih sahifelerinde parıldayan zafer âbideleri bizi bekliyor.

ZAFER HAKKIN VE HAKKA İNANANLARINDIR.

ZAFER, NENE HATUNLARIN VE ONLARIN VEFAKÂR EVLADLARININDIR.

YAŞASIN MİLLÎ MÜCADELE.

YAŞASIN MİLLET.
KAHROLSUN MİLLET DÜŞMANLARI.

Erzurum Milliyetçi
Kültür Birliği
Ateş Palas Cumhuriyet Cad. - ERZURUM

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 59

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATİ : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Çanakkale'den Ank ara'ya Kadar Mehmetçiğin Kanınının Davacısıyız

ÇANAKKALEDEN ANKARA'YA KADAR MEHMETÇİĞİN KANINDA DAVACIYIZ

Bundan 57 yıl önce, Sion, İngiliz, Cermen, Fransız ve Rus hainlerinin kızıştırdığı harbe, yahudi güdümlü, kimi hain, kimi gafil ittihatçılar hazırlıksız olarak milletimizi de sürüklüyorlardı. İmparatorluk ordusu Von Der Goltz'lerin, Liman Von Sanders'lerin, Bauman'ların, Limpus'ların, dizgini ile bağlıydı.

Daha harbi 1914 de Marn mağlubiyetinde kaybedeceği aşkar olan ve bir kara devleti olan Almanların yanında, üstelik tamamen hazırlıksız bir halde, zamanın dev kuvvetleri olan İngiltere, Rusya ve Fransa karşısında savaşa katılmak yanlış idi.

Bu büyük yanlış yanında Türkiye Almanya ile yaptığı ittifakda, hemen hemen bütün devleti Alman kontrolüne terk ve tevdi ediyordu. Kâzım Karabekirin şehadetine göre bütün erkan-ı harbiye, Almanların elinde bulunuyordu. Elbet tekli bu şartlar altında ne politikamızın millî olmasına ve nede askerî stratejimizin millî olmasına imkân yoktu.

Basın, istihbarat vasıtaları ve hükümet tamamiyle Alman nüfuzunun tesiri altında idi. Gövdelerini taşıyamıyacak kadar zavalı nazırlardan, güpe gündüz bir baskınla hükümeti devr alan Enver ilk iş olarak, orduda temizliğe girişti. Gerçekte her hükümet darbesi sonunda, ordu pek çok subayını kaybetmek tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Hükümet darbesindeki başarısı Enver'i yer-siz gurura sevk etmeye başlamıştı. Enver kısa zamanda kendini cihangir namzedi olarak görmeğe başladı. Kendisini Napolyon, Moltke v.s. gibi son devrin büyük kumandanları arasında görüyordu. Beynelmilel yahudilik 1. Cihan harbinde Türkiye'nin harbe mutlaka katılmasını ve yok edilmesini arzuluyordu. Yahudiliğin 1. Cihan harbini çıkartmaktaki maksadı Ludendorff'un II. cihan harbini vukuundan önce haber veren kitabında izah edilmiştir. Bugün kesin şekilde belirmiştir ki, 1. Cihan harbi yahudilik namına a) İslâm birliğinin parçalanması, ve rahatça soyulabilmesi b) Anti semit Rus otokrasinin, c) Aynı derecede anti semit Cermen devletinin yıkılması için çıkartılmış bulunuyor. İngilterenin harpte ki gayesi, fiilen hakimiyet kurduğu Mısır, Libya, Sudan, Irak ve Suudi Arabistan'dak maddî ve manevî bütün ilgisini kesmek, büyüyen Alman sayısına karşı, bu pazarları kontrol altında tutmak ile özetlenebilir.

İngiliz ve Sion politikaları arasında görülen paralellik, sadece 1. Cihan harbine mahsus da değildi. Cromwell'den itibaren İngiliz politikası yahudiliğin aletli olmuş veya beraberce yürümüşdür. Gerek sion, gerek İngiliz ve Fransız politikalarının müşterek hedefi, imparatorluğumuzu parçalamaktır. Ve tehlikeli bir kuvvet olarak görüldükleri hilafeti, Türklerin elinden almaktır.

Müttefikimiz (!) Almanlarında, haçlı taassubundan doğan, İngiliz ve Fransız projesinden farklı olmayan planları vardı. Bu plan, 3. B, yahut 7. B. projesi adını alıyordu. İmparatorluk kurmakta gecikmiş olan Almanya; Berlin, Bombay, Bağdad, Bombay gibi merkezleri bir birine bağlayarak, Hindistana ulaşan bir imparatorluk kurulacaktı. II. Recelî, I. Mukadies (!) Roma Cermen imparatorluğunun hayalleri üstüne oturmuş olarak, osmanlı imparatorluğunu da yutacaktı.

1914 de Marn'da Fransız seddi önünde çakılıp kalan Almanlar, Rus ve Fransız tazyikini hafifletmek için ve harbin ateşine atabilmek için akla hayale gelmeyecek hileler kullandılar.

Açıkça Alman parasiyle desteklenen gazelerde, İskoç localarına bağlı ve binaenaleyh İngiliz menfaatlerinin uşağı olan masonlar, harb alevini tutuşturabilmek için ne lazımsa yapıyor. Korkunç bir islâm düşmanı Abdullah Cevdetin İctihad'ı, zamanımızın sex tüccarı basının ramazan müslümanlığını hatırlatacak iğrençliği için de müslüman kesilmiş, İttihadı islâm bayraktarlığı yapıyor. Kimisi inanmadığı halde Türkçü ve Turancı kesiliyor... Sadece halkın mukaddes duygularını istismar ederek harp yangınına Türkiye'yi sürükleyebilmek için, Alman, İngiliz, Yahudi ve Rus ajanları birleşmiş bulunuyorlardı.

İşte asırlık sinsi ve vahşi politikalar karşısında, devletin bütün kaderi bütün başarısı, Bingazi'de gerilla denemeleri yapmış ve garip bir darbeyi başarmış, tecrübesiz ve fakat telkine müsait bir subayın avuçları arasında idi. Türk milletinde bu harpte mağlup olacağı başlangıçta belli idi. Zira I. Cihan harbine girişimiz, bir cihan harbine Türkiye'yi, politik, ekonomî, askeri ve moral yönünden, inceden incele hazırlanmış bir kadronun kararına bağlı bulunuyordu.

Çanakkale'yi destanlaşan bir zafer abidesi yapan da zaten bu korkunç tezattır. Asıl itibarıyla ihanetler ve gafletler yüzünden mağlup olduğumuz savaşın seyri esnasında parlayan bu harikalar, Türk milletinin kendi kadrolarının rehberliğine kavuştuğu zaman cihan çapında zaferler kazanacağını isbatlamaktadır. Çanakkale hamasetinin tek müsbet neticesi mehmetçiğin şahsında milletimizin, iman, fedakarlık ve hamle gücünün en ateşli bir imtihandan geçmiş ve granit kadar sağlam olduğunun ispatlanmış olmasından ibarettir.

Bugün kesin olarak söyleyebiliriz ki, Çanakkale dahil yüzbinlerce mehmedin hayatlarının baharında kara toprağa gömülmesine vesile olanlar, Sarıkamışta düşmana bir kurşun sıkmadan donarak ölümünü hazırlayanlar, maceraları ve hırsları uğruna senelerin yetiştirdiği nesilleri, ordularımızın çiçeğini yok edenler, tarih ve millet içinde en büyük mücrimlerdir.

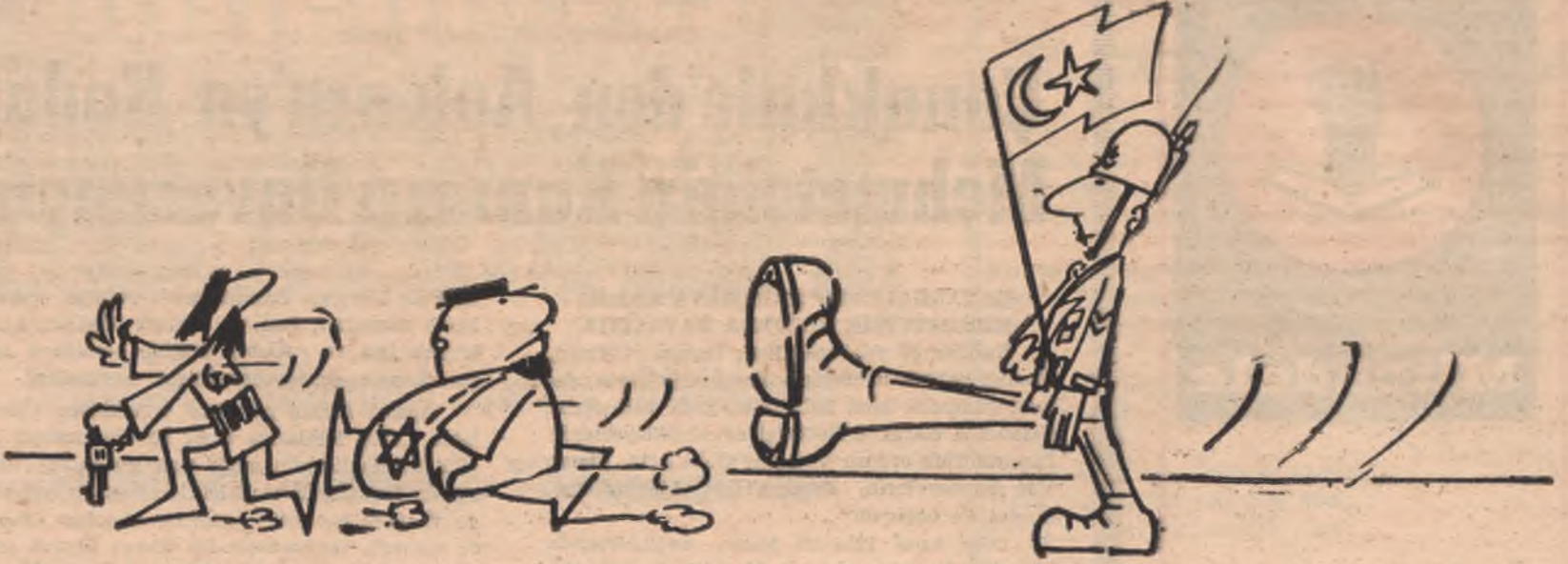
Bugün küçüldükçe küçülen vatanımızda, 1. Cihan harbi yangınına Türkiye'yi iten kuvvetler olanca ihanetli ile çalışmaktadır. Çanakkale şehitlerinin sağ kalanlara emaneti olan namusu, dini, ahlakı ve vatani tehlike içindedir. Sınırlarda nöbet bekleyen mehmetçiğin gerisinde ihanet siperi kazanlar, gene ihanetlerine devam ediyorlar.

I. Cihan harbindeki istila ordusunun gazeleri gibi yahudi ve yahudileşmiş gazeteler, Moskova ağzını kullanan T.R.T, Türkiye'nin servetini ve emeğini soyan sömürgeci ekonomisi, millî tarihle alay eden kozmopolit kültürü, halkla alay eden bugün git yarın gelci bürokrasisi, mehmetçiğin fedakarlığı ve varlığı ile alay demektir.

Ve hele orduya, camiye, vatana, millete kızılıp dikta hazırlarken, harplerde Allah Allah diye düşmana saldırmayı bile sağcılık, aşırılık olarak ithama cüret edenler, koskoca imparatorluğu harp yangınına atan Enver'den de düşük kalitede zavallılar, yahut hainler olabilir.

Ne pahasına olursa olsun, millet; mehmetçiğin kanınının davası, emanetlerinin bekçisi olmağa azimlidir.

Yeniden Milli Mücadele

— Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç

— Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Faruk Gürler

— Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Celâl Eycioğlu.

— Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur.

Millet Hayatını Tehlikede Gören Ordu, Milli Varlığı Korumak İçin Harekete Geçmiştir

Türkiye'nin gittikçe kökleşen buhranına, buhranı artıran komünist istismarcılığına ve bunlara, mesuliyeti deruhte eden insanların koruncu denecek lâkaydisine karşılık, ızdırap duyan ve çare arayan insanlardan bir ses beklenmekteydi. Yeniden Milli Mücadelenin 55. sayısında bu husus şöyle belirtiliyordu: «Bundan böyle, ordumuzun, bir zabıta kuvveti değil, milletin millet düşmanlarını göğüsleyen parçası olduğunu herkes kafasına çakmalıdır. Türk ırdusu, Türk Milletinin ordusudur. Baş görevi, onun hayat kavgasında rehberi, harbe hazırlayıcısı olmaktadır...»

«Bir kısım politikacılar ordunun bu temel vazifesini anlamayabillirler. Ama şunu anlamalıdır ki, bir ordu harpte düşmanla işbirliği yapacak düşman beşinci kollarını katli olarak yok etmedikçe, harbe hazırlanamaz. Vatanı koruma gereflisi vazifesi, milli orduyu, millet düşmanlarını ezme görevi ile karşı karşıya bırakmaktadır.» (16 Şubat 1971)

Türkiye'nin buhranı ortadaydı. Siyasal hayat tam bir keşmekeş içindeydi. Ne iç politika, ne dış politika tatmin edici olmaktan çok uzak olduğu gibi vatan bütünlüğünü ve millet hayatını tehlikeli dönemeçlere de yaklaşıyordu. İktisadi haya-

tımız gittikçe çöküyor, milli ekonomi, millet düşmanlarının taht kurduğu vasat haline geliyordu. Ortak Pazar adlı intihar ortaklığı, devalüasyon gibi ekonomik iflas kararı günlerce efkârı umumiyeyle işgal ediyordu. Türkiye'nin siyasal ve iktisadi buhranı böylece katmerleşirken, bir takım şer kuvvetler de, vatanın ve milletin başına yeni galleler açmak için uğraşıyorlardı. Dev-Genç, TÖS, DİSK ve TİP gibi Rusya'nın veya Çin'in beşinci kolu ajan yuvaları yeni yeni ihanet plânları hazırlıyorlardı.

ODTÜ. OLAYLARI

ODTÜ. hadiseleri, günlerdir cereyan eden hadiselerin tuzu biberi oldu. ODTÜ'nde Mevlut Meriç isimli bir er şehid olmuş, bir teğmen ve birçok er yaralanmıştı. Hadisenin arkasından, Devrimiyle, Cumhuriyetle, An'ıyla bütün sol neşriyat, jandarmayı suçlu görüyorlardı Devrim ve Cumhuriyet Komünist Halk Kuruluş Ordusu'nun mensubu Erhan Erdoğan nasıl anlattıysa, hadiseyi öylece değerlendiriyordu. Ve orduya hücumlar devam ediyordu. Komünist banka soyguncusu Deniz Gezmis ve avanesi hâlâ yakalanamıyordu. Devrim'in sahibi Doğan Avcıoğlu Komünist gerillaya methiyeler düzüyordu.

ORDU VATANI KORUMA GÖREVİNE SAHİP ÇIKTI

Türkiye'nin durumu hiç de hoş değildi. İşte vatanın tehlikeli günlerinde, silahıyla varlığını ortaya koyan Ordu'nun yine sesi işitildi. Ankara'da üç gün üst üste çeşitli birliklerden gelen komutanlar toplantı yaptılar. Sol basının, orduyu parçalama taktikleri netice vermemiştir. Toplantılarda, ordunun bütünlüğü her haliyle belli oluyordu.

En hayati meselelerin ele alındığı toplantılarda, umumiyetle Türkiye'nin anarşi ortamına itilmesinden dert yanılıyordu. İlk toplantıdan sonra Genel Kurmay Başkanı, «Türk Askerine, Türk olduğu iddiasında olanların kurgun sıkması, Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde nefret uyandırmıştır.» diyordu. İkinci toplantıda konuşulan mesele: Doğuda geliştirilen ve Rusya'nın tahrikleriyle hızlandırılan siyasal kürteçülük meselesi idi. Dev-Genç'in meydana getirdiği anarşi, sabotaj ve soygun olayları üzerinde duruldu. Silahların nereden temin edildiği hususu üzerindeki tesbitler değerlendirildi. Bütün bunlar, Ordunun rahatsız olduğu noktanın, milletle aynı olduğunu ortaya koyuyordu.

«Paşaların Tehditleri Düzeni Kurtaramaz.»

(Ant, 11. Sayı. Mart 1971)

«Bir yanıla politikaya, bir yanıla da sermaye piyasasına bulaşmış bulunan «paşalar» da devrimcilere karşı tehdit ardına tehdit savurmaktadırlar.» (Ant 11. Sayı, Mart 1971)

«Bu nedenle, Rektörlükte, sabahın erken saatlerinde yapılan toplantıda EMİR KULU JANDARMA ALBAYINA söz anlatmak mümkün olmadı» (Devrim Sayı 72, 9 Mart 1971)

«Albayın ANLAYISSIZ TUTUMU üzerine, jandarmaların yurtlarda arama yapmasına «hiçbir itirazda bulunmayan» gençlere «direnmekten başka çare kalmadı» (Devrim, 72. sayı 9 Mart 1971)

«Jandarma dipçğine ve zindan kanunlarına karşı duralım» (Proleter Devrimci Aydınlik, 33. sayı, 9 Mart 1971)

«Halkımızın mücadelesini, YENİ SIKIYÖNETİMLERLE, ASKERİ DİKTATÖRLÜKLE kana boğmak istiyorlar!» (Proleter Devrimci Aydınlik, Sayı 33, 9 Mart 1971)

Millet de bu hadiselerden tedirgindi, üzgündü. Her gün değerlerine çamur atılıyor, çare bulunmuyor du. Banka soyuluyor, cami dinamitle niyor, adam öldürülüyor, failleri yakalanmıyor, yahut da, hadiselerle mil liyetçilerden fall uyduruluyordu. Mil liyetçiler hapishanelerde bekletili yor, lâkin olaylar önlenemiyordu. Demek ki olayları meydana getiren ler, başkalarıydı. Tamamen düşman ajanlarıydı. Rusya'nın, Çin'in veya bir başka beynelmil kuvvetin kul landığı maşalardı. Eğer bir grup, ih tilâli hedef almışsa, olaylar duramaz dı. Zira ihtilâle varabilmek için bü tün yolların uygulanması lâzımdı. İşte uygulanıyordu da. Buna karşı millet tepki gösteriyordu. Kırıktan' da, İslahiye'de ve İnşegöl'de... Bütün millî müesseselere korumak için, sa hip çıkıyordu. Halbuki, yahudi gü dümü kozmopolit basın, bir terane tutturmuştu. Gericilik ayaklanması. Sağ-Sol çatışması. Bu adice suçla malar sürüp gidiyordu. Millet, jan darmayı omuzlarına alıp taşıyor, «ya şasın millî ordu» diyor, kozmopolit basın, hadiseleri adice tahrif ediyor du. Ortada sağ-sol yoktu. Bu değ erlendirme şekli düşmanın bir oyu nuydu. Ve millete bağlı hiç kimse ye bu ifade hayır getirmeyecekti. Bu konuşmalar ve icraatlar devam ederse bundan millette zararlı çık acağı, ordusu da, polisi de, bütün millî müesseseleri de. Bu hadiseler yapılan adice tevaciizlere, varlığına koruyucu bulamayan milletin tepki sinden başka birşey değildi. Yarın orduya bir saldırı olursa, ona bağ rını açacak göğüs gelecek yine mil let idi. Milliyetçiler idi. Sağcılardı.

Nitekim, Genel Kurmay Başkanı verdiği beyanatta bu hususu «aşırı sol hakim olursa, orduyu da imha edecektir» diyordu. Haklıydı. Orduyu «asalak» olarak değerlendiren bir fikrin «eylemcileri» (?) değiller miydi? Daha gımdiden «faşist» Or du» demiyorlarmıydı? Orduya faşist diyenlere, Tağmaç gerçek satılmış lar olduğunu kesin ifadesiyle an latmıştı da nasıl fırtınalar kopmuş tu. Komünist güdümlü afyonlu be yinlerde? Kuyruklarına basıldığı için nasıl da viyaklıyorlardı?

Ya şimdi? Şimdi ne halledirler? Şimdi hepsi tısı çekmişler, «Devrim ci Ordu yavelerine başlamışlardır. 13 Mart 1971 Tarihli Cumhuriyetin başyazısı, meşhur rotariyen Nadir Na di'nin yazısı «devrimci ordu» edebi yatının başlangıcıdır. Fakat Ordu bu adı istismarcıların gayretlerine pa buç bırakmayacaktır.

MUHTIRA

Üğün arkası arkasına devam eden komutan toplantıları, bir muhtıra ile neticelendi. Muhtıra, Cumhurbaşkanı Meclis Başkanı, ve Senato başkanı na verilmişti. Bu muhtıra da daha öncekilerin bir hülâsası mahiyetindeydi. Üzerinde durulan meseleler:

1 - «Parlamento ve hükümet sü regelen tutum, görüş ve icraatıyla yurdumuzu, anarşi, kardeş kavgası, sosyal ve ekonomik huzursuzluklar içine sokmuş..... » tur

2 - Türk Milletinin ve sinesinden çıkan Silahlı Kuvvetleri'nin bu va him ortam hakkında duyduğu üzü nütü ve ümitsizliği giderecek çareleri alacak millî bir hükümet kurulmalıdır.

Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay

ANKARA

Türk ordusuna karşı, komünist eşkiyalardan meydana gelmiş «Halk Ordusu» isteyen üniformalı millet evlâtlarının otağı mukaddes kışlaya âdice saldıran, kahraman ordumuza «faşist ordu» sloganıyla hücum edip, onun fedâkâr mensuplarına «asalaklar, parazitler» diyerek, ancak moskofun yapabileceği bir hiyânetle kurşun sıkan, böylece Tarihle beraber olan Türk Milletini ve O'nun ayrılmaz bir parçası olan Kahraman ordumuza tarihin karanlıklarına gömmek isteyen komünist uşaklara karşı millet ve vatani korumakla görevli mehmetçiğin akan tek damla kanının binlerce defa intikamını almaya hazırız.

Tarihini kanla yazan bu millet ölmeyecektir.

Yaşasın Türk Ordusu, kahrolsun komünist uşakları.

Mücadele Birliği Genel başk. Necmeddin Erişen

Not :

Bu telgraf Genel Kurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ile Millî Güvenlik Kurulu'na da çekilmiştir. Ayrıca 1. 2. ve 3. Ordu Komutanlarına da çekilmiştir.

3 - Aksi takdirde, Türk Silahlı Kuvvetleri, Vatani koruma vazifesi dolayısıyla idareyi eline alacaktır.

Muhtıra özetle bunları ihtiva ediyordu. Milletin istekleri de bunlardı.

Aynı gün toplanan Demirel Hükümeti istifa etti. Şimdi, Cumhurbaşkanı muhtırada belirtildiği veçhile «partilerüstü anlayışa sahip bir demokratik hükümeti» kurmak için ça ba sarfetmektedir.

Şimdi iki ihtimal vardır. Ya, muhtıranın istediği hükümet kurulacaktır. Ya da silahlı kuvvetler idareyi, üzerine alacaktır. Her iki halde de ordunun durumu mühimdir. Zira Türkiye'de ordunun süngüsünden, dipçiğinden ve demir ökçesinden ür

ken, korkan ne kadar pavlof köpeği vardır. Bunlar elbette boş durmayacaklardır.

Meselâ «Cunta» denilecektir. «Askerî Diktatörlük» denilecektir. «Faşist» denilecektir. Formüller uydurulacaktır. (Yahya Han misal) Yani Ordu, bundan sonra bütün millet düşmanlarının boy hedefidir. O halde büyük işler, orduyu beklemektedir. Dünya çapında saldırıların hedefi olacaktır. Tıpkı komünistlerin hedef aldıkları diğer devlet adamları gibi. Bu meselede ordunun tek dayanağı millettir. Millet kendi bünyesinin parçası olan Orduyu, çağırıldığı zaman, kaniyla beslemeye gelecektir. Her zaman, Ordu - Millet eleledir.

Türk Askerine Ateş Edenler Milletin İntikamından Kurtulamıyacaklardır

Orta-Doğu Teknik Üniversitesi'nde komünist militanların askere kurşun sıklmalarının üzerinden 12 gün geçti. Bu on iki gün siyasilerin, devlet mesullerinin ve komünist hainlerinin komik beyanları, tehlikeyi işaretleyebilen sözleri ve haince itiraflarıyla bir iz bırakıp gitti. Aylardır kurşunlanan ve kanı akıtılan millet evlâtlarına ve bir Mehmetçiğe sahip çıkmayanlar, dört Amerikan conisine birer hâmi kesildiler. Her fır satta Amerikan düşmanı olduğunu bağırarak komünist itler, Amerikan conilerini serbest bıraktılar. Şimdiye kadar düşman diye ilân ettikleri Amerikalılardan bir tekini öldürmeyenler bu milletin öz evlâtlarını âdice kurşunladılar. Sekiz aylık bir yavrusunun hasretli yanında asılı; Moskof'a mezar olan Erzurum yaylalarının hürriyet ve intikam uğultularıyla esen rüzgârına hasret kalan kahraman bir Mehmetçiği şehit ettiler. Unutmasın. Bundan tam 53 yıl önceydi. Doğu şehirlerimizi istilâ eden Moskof'un namussuzca işken celerine dayanamayarak Erzurum'da Millî Mücadele bayrağını açan dadaşlar, Moskof'u yedi kat yerin dibine gömmüşlerdi. Aziziye Tabyalarının dillerde dolaşan kahramanları: Nene Hatunlar, Yaşar Emmiler daha unutulmadı. Damarlarında bu kahramanların kanını ve şehit dedelerinin intikamını taşıyan ve bir komünist kurşunuyla şehit edilen Dadaş Mevlitler de unutulmayacaktır. Bu millet, Moskof'a ve onun pis artığı komünist itlerine kadını ve erkeğiyle karşı koyacak, yeni Nene Hatun'lar şahlanacaktır. Bu imandır ki, şehid Mevlid'in anası oğluyla iftihar ederken, bacısı da «Mevlid'in komünistlerden intikamının çok feci bir şekilde alınacağına» yemin etmiştir.

Varolasın Bacım.

MEVLİD MERİÇ İÇİN NE DEDİLER?

Hiç bir menfaati olmayan, sadece vatanını, bayrağını ve hürriyetini koruma vazifesine koşan ve Mehmetçiğin en yiğitlerinin toplandığı Komando taburunda vazifeli olan Mevlid'in şehit edilmesi sözümona Türkiye basınında nasıl değerlendirildi? Önce bunu tesbit edelim: Bütün su

baylara, bütün erlere ve milletimize açıklıyoruz. Komünistler vazife başında şehid olan Mevlid'i saldırgan bir burjuva askeri olarak ilân ettiler. ve kurşunladılar. Gazetelerinde, Mehmedçiğe kurşun sıkarken geberen komünisti ise şehit ilân ettiler, Mevlitten bahsetmediler.

Bir komünist gazetesinde aynen şu cümleler var. «O.D.T.Ü. li gençler, bu direniş esnasın-

— ODTÜ'ünde bir avuç komünist çapulcunun kahpe kurşunlarıyla şehid olan Mevlid'in son anlarında silâh arkadaşlarının, şehid kardeşleri ne birşeyler yapabilmek için gösterdikleri gayreti anlatan bir an.

da Şener Erdal adında bir devrimci genci şehid vererek ve sayısız gâziyle bu mücadeleden çıkmışlardır.

Devrimci gençlere saldırtılan askerlerden M. Meriç de ölmüştür. (1)

Dikkat edilsin ki, «devrimci genç şehid oluyor», Mehmetçik ise hem saldırgan ve hem de alelade bir ölümle, sanki bir köpeğin ölümü gibi ölüyor. Bu ancak südü ve kanı bozukların ağzından kustuğu kazurat lâflar olabilir.

Zaten hadise günü, yaptığı bir konuşmada ODTÜ'si Öğrenci Birliği Başkanı olan Erhan Erdoğan isimli kızıl oğlan, subayı ve eri köpeklikle damgalamış ve kurşunlanmasını istemiştir. «Devrimci Arkadaşlar, atacağımız her kurşun mutlaka hedefine varmalı, Amerikancı iktidarın bir polisini, faşist bir subayını ve erini öldürmelidir. Devrim ancak bu burjuva köpeklerinin ölümünden sonradır. (2) Bu hain yukarıdaki talimatın tahsil ve tatbikatını, yapmaya çalıştıkları Şehir Gerillası kitabının şu cümlelerinden çıkartmıştır: «Sosyalizmden (devrimden) önce, karşı devrimcilerin bürokratik ve askerî mekanizmasını tasfiye etmek gereklidir.»

MEHMETÇİK SALDIRGAN MIYDI?

Komünistlerin nazarında asker, öğrencilere kudurganca saldırmıştır. Hadiselerden tek suçlu jandarma ve jandarma komutanıdır. Yine onlara göre, senelerdir gericilerle çarpışan devrimciler, Halk Kurtuluş Ordusunun bir askerî olarak, 5 Mart 1971 gününde burjuva ordusunun saldırganlarıyla çarpışmış şehit ve gazileriyle cepheyi kapatmıştır. (!) Bu cephe harekâtı komünist hücrelerin yayın organlarında ve Komünist Halk

Kurtuluş Ordusunun gönüllü yayın organı olmaya hazır ol vaziyette bekleyen ceride-i Cumhuriyet'te bir zafer olarak anlatıldı.

Halbuki komünistlerin sakladığı gerçek şudur. Asker hiç bir surette ilk taarruz eden bir grup olmamıştır. Jandarma Komutanı bir çatışmanın çıkmaması için megafonla devamlı anons yapmış ve polisin uzaklaşmasını temin etmiştir. Fakat üniversite mahzenlerini ve yurt odalarını kendileri için en iyi bir barınak olarak seçen komünist militanlar, jandarmanın da içeriye girmesini istemiyorlardı. Bunun için jandarma okula yaklaşırken kızıl çeteler kan kismaya başlamışlardır. Uzun menzilli silah ve Sten makineli silahlarla ordunun üzerine yayılım ateşine başlamışlardır. Mehmetçik ne yapmalıydı? Kendisi her hangi silahlı bir taarruza geçmemiştir. Sadece elindeki mahkeme kararına istinaden üniversiteyi arayacaktı. Fakat silahlı bir saldırıyla karşılaşmıştı. Taarruz etmediğine göre; kendisini müdafaa etmeliydi. Öyle yaptı. Kendisine sıkılan ölüm kurşunlarına rağmen, o sadece havaya ateş etti.

Daha önceden ölüm ve işkence metodlarıyla milliyetçileri üniversiteye sokmayan kızıl çeteler, şimdi jandarmayı kapı dışarı ediyorlardı.

Okullarda öldürecek, işkence edecek milliyetçi kalmamıştı. Artık kendileri de stenli, makineli birer komünist jandarması olduklarına göre Türk jandarmasına da silah sıkabilirlerdi. Komünistlerin, milliyetçilere üniversitelerde giriştikleri silahlı tecavüzleri sağ-sol çatışması diye gösterenler, acaba Mehmetçik'in kurşunlanmasını nasıl izah edeceklerdir? Bu tecavüze de sağ-sol çatışması elbisesini giydirebilecekler midir?

— Bu da bundan 53 yıl önce, ermenilerin hun harca katliamına maruz kalan ve şehid edildikten sonra barsakları deşilen jandarma. Çünkü Taşnakçıların bugünkü artıkları aynı ihanetin içindedirler. Ama unutulmasın, şehid dedeleri mizin, kardeşlerimizin intikamı mutlak alınacaktır.

Devrimci Savaşın İdeolojik - Politik Organı

KURTULUŞ

Devrim için savaşmaya sosyalist denmez

- Devrimde sınıfların mevzilenmesi
- Devrimci yaym politikası ne olmalıdır?
- Paçım
- Türkiye'nin durumu

Birinci sayı çıktı, Bütün bayilerden arayınız.

— Yukarıda soldaki resim, ODTÜ'nin Rektörü Erdal İnönü'yü bir komünist ten «Kurtuluş» gazetesi ahrken görüyorsunuz. Sağdaki klişe ise Kurtuluş Gazetesinin kimliğini anlatan Cumhuriyet Gazetesinde çıkmış bir ilân. İlânda «Devrim için Savaşmayan SOSYALİST OLAMAZ» deniliyor. Demek ki, Devrim (komünist ihtilâl) için savaşmak lâzım. Yoksa sosyalist olmak mümkün değil. Bu muhtevah bir gazetenin tem silcileriyle işbirliği yaptığına göre ODTÜ hadiselerinin baş mesulü Rektör Erdal İnönü değil midir?

ODTÜ'nde silahlı komünistlerin şaldirganlığı bizzat kendi ifadeleriyle sabittir. Zaten komünizm silahlı bir tecavüzdür. Bunu böylece kabul etmedikçe her türlü izah ve hal tarzı doğrudan doğruya felâket getirecektir. 8 Mart Pazartesi günü konuşan İçişleri Bakanı Menteşeoğlu, «İşçi ve öğrenci kitlesine Leninist strateji tatbik edilmeye çalışılıyor» derken, İstanbul Valisi Vefa Poyraz polisleri yaptığı bir konuşmada «Bu hareketler, Marksist-Leninist'lerce de kınanıyor» şeklinde son derece halnce demesek dahi hamakatçe bir izah tarzı getiriyordu. Marksist-Leninist teorinin bir tatbikatı olarak yapılan bu hareketleri hiç bir Marksist kınayamaz. Bay valî bunu anlamalı, aklınca ayrı mütealea ettiği Marksist komünistleri himaye etmekten vaz geçmelidir. Böyle bir izah kendisini komünistlerin tecavüzünden kurtaramayacaktır. Hem şunu da hatırlatalım ki, kendisine müracaat eden Çapalı Milliyetçilere, «Bütün hadiseleri siz sağcılar çıkarıyorsunuz...» diye suçlamalarda bulunan Vefa Poyraz, Çapalı komünist Salman Kaya'nın ve arkadaşlarının banka soygunculuğuna ne buyuracaklardır? Yoksa Salman Kaya'nın soygunculuğunu da mı Çapalı milliyetçiler idare etmişlerdir? Ne gülünç iddialar. Birakalım bunları da biz komünistlerin kendi itiraflarını okuyalım. Yukarıda ismi geçen ODTÜ'li komünist başi ken dilerinin bizzat tecavüz ettiklerini şöyle anlatmıştır: «...Ancak, jandarmanın yaklaştığını görünce, satılmış, zabıta gücüne karşı müdafaa anonsu yaptık. Jandarmanın yurtlara yaklaşmasını önlemek amacıyla dinamit ve molotof kokteylleri atmaya başladık. Bu sırada, İl Jandarma Komutanı Albayın ateşimize mukabele emri verdiğini duyduk. (E. Erdoğan, 7.3.1971 Cumhuriyet)

Dikkat edilirse, asker ancak kendisine atılan dinamit ve molotof kokteyllerine karşı müdafaa hareketinde bulunmuştur. Ancak, jandarmanın bu müdafaa mukabelesine komünistler damlardan makineli ve stenlerle taarruza geçmişler ve ateş-kes antlaşmasına rağmen bir eri şehid etmişler, birkaçını da ağır yaralamışlardır. Yurtlardan 2 numaralı olanında yapılan anons, «arkadaşlar, bu köpekler bir arkadaşımızı daha öldürdüler. İntikamını mutlaka almalıyız. Kana kan, daha fazla Vietnam» diye militanları daha hızlı bir taarruza çağırmışlardır. Rahat vaziyette duran ve kallesçe bir saldırı beklemeyen er ve subaylar daha ateşli bir taarruza uğrayınca, bu kallesliğin hesabını sormak için komutan yeniden ateş emri veriyor. Ve eğer silahları bırakmazlarsa havan topuyla ateş edileceğini bildiriyor. İşte ancak bu tehdittir ki, komünist militanların taarruzlarını önleyebilmiştir. Demek ki komünistlerin ellerinde de havan topu olsa idi Mehmetçiğe daha fazla kan kusturacaklardı. Bununla da kalmayan Moskof artıkları orduyu suçlama cihe-tine de giderek psikolojik baskıda bulunmak istemişlerdir. «Jandarmanın şu an için toplum polisinden farkı, üniformasıdır. İkisinin bir farkı

Devamı Sayfa 13'te

Kırıkhan Olaylarının İçyüzü

Halk Siyasî Kürtçü ve Komünistlerin Ateş Etmeleri Üzerine Gale yana Gelmiştir

Geride bıraktığımız bir iki hafta içerisinde milletimizin mukadderatını yakından ilgilendiren bir sürü olay cereyan etti. Memleketimizi akıbeti karanlık badirelere sürüklemek isteyen kızıl ordu aratığı bir avuç komünist, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde mehmetçiği şehidederken, Anadolu'dan yer yer yükselen ses, milletimizin bütün millî idealleriyle beraber yaşayacağını ilân ve isbat ediyordu. Bu ses, tarihin her devrinde düşmanlarını kahreden çileli milletimizin gür sesiydi. Kırıkhan, İslahiye ve Midyat hadiseleri milletini millet düşmanlarına karşı son ihtarıydı. Ne var ki Babiâdiye çöreklenmiş bir avuç rotatif ağası her zaman olduğu gibi olayları yine ters yüz edeceklerdi. Ama artık mızrak çuvala sığmıyordu. Ve millet gerçeği gözüyle görmüştü.

KIRIKHAN HADİSELERİNİN MENŞEİ

Biz hadiselerin altındaki gerçek sebepleri bir bir açıklayarak yalancıların ve alçakların suratına çarpacağız. «Pravda»yı kışkırtacak bir maharetle manşet atan ihlâl şirketleri korksun ve titresin!

Kırıkhan hadiselerinin temeli ta Ramazan ayına kadar uzanmaktadır. Memleketin her tarafta milletin millî değerlerine kuduz bir köpek gibi satan komünistler geçtiğimiz Ramazan için de Ulu Cami'nin şadırvanını af buyurun- pislikle batırmışlardı. Bunu gören halkın gözleri hemen emniyet ve adliye makamlarına çevrildi. Millet, Devlet kuvvetlerinden bu iğrenç fiili irtikap edenlerin cezalandırılmasını bekliyordu. Ancak vazifeli makamlar bir mezar sessizliğine bürünmüşlerdi. Millet sabrediyordu. Fakat hiç bir netice alınmıyordu.

... VE HAMİDİYE CAMİİ DE BOMBALANIYOR

Emniyet kuvvetlerinin sükutu komünistlere cesaret verdi, onları şımarttı. Cezası verilmeyen bir suç yeni suçlar doğuracaktı. Nitekim öyle oldu. Kayıtsızlıktan cüret kazanan komünistler bu sefer de 28 Şubat gecesi Hamidiye Cami'ni bombaladılar. Patlamanın tesiriyle bütün camlar kırıldı, cami duvarları iyice tahrib oldu. Halk emniyet kuvvetlerinden suçluların yakalanmasını beklerken, yetkililer komünistlerin şirretliklerine tempo tutuyorlardı. Bu ne cesaretti. Millet, uğrunda milyonlarca şehit verdiği mukaddes mabedi yakılıp yıkılıyor. fakat hakimiyetini eline verdiği kimselerden tek bir ses çıkmıyordu. Yoksa Türkiye'de Devlet yok muydu?

MESULER SUSARSA MİLLET KONUSUR

Bunun üzerine Kırıkhan halkı; en son kanunî hakkını da kullanmak, düşmanlarına karşı meşru bir protesto hareketinde bulunmak üzere, bir takım milliyetçi teşekküllerin rehberliğinde 5 Mart Cuma günü miting yapmaya karar verdi. Civar köy ve kasabalara bu mitingün ilânları gönderildi.

Miting günü halk öğleden sonra meydana toplandı. Fakat Kırıkhan Kaymakamı milletini bu kanunî hakkını bir harami gibi gasbetti. Yürüyüşe izin vermedi. Komünistler camileri bombalarken sesini çıkarmayan kaymakamın kararı, halk arasında tepkiyle karşılandı. Halk, komünistleri hiç değilse normal bir yürüyüşle protes-

to etmek istiyordu. Kırıkhanlılar «Kahrolsun komünistlere», «Komünistler Moskova'ya» diye bağarak yürüyüşe geçtiler.

MATBAADAKI KIZILLAR HALKA SALDIRIYOR

Bu sırada kortej Kanatlı Caddesi boyunca ilerleyerek «Dağ-Yeli» isimli gazete binasının önüne gelmişti. Dağ Yeli adlı kızıl paçavrayı, Kırıkhan'ın meşhur ağalarından olan T.İ.P. Başkanı Ali Göçmen çıkarmaktaydı. Ali Göçmen Kırıkhan'daki kızıl faaliyetin en hızlı ajanlarından idi. İşte halk tam bu gazetenin önünden geçerken içeriden müthiş bir kurşun yağmuruyla karşılaştı. İlk anda «Dağ Yeli» adlı kızıl paçavranın binasından atılan komünist kurşunlarıyla bir millet evladı şehit oldu. Pek çok kimse yaralandı.

Olay yerine derhal jandarma birlikleri geldi. Kırıkhan halkı «Ordu, millet el ele» diye orduya alkış tutarken gazete binasından hâlâ kurşunlar yağıyordu. Ancak milletlin sabrı taşmıştı. Kendisine kurşun sıkanları kendi eliyle cezalandırmak, komünistlere sağ yumruğunu indirmek için harekete geçti. «Dağ Yeli» gazetesine girerek kendine kurşun sıkanları cezalandırdı. Daha sonra, bir zamanlar TİP başkanlığı yapan, aynı zamanda siyasî kürtçülük faaliyeti yürüten M. Ali Çeker'e alt bir dükkânla, Dev-Genç'in Kırıkhan şubesini açan ve yine siyasî kürtçülük faaliyetini sürdüren Dr. İzzettin İyiel'e ait bir eczane tamamen tahrip edildi. Dr. İzzettin İyiel, halkı 2,5 liraya muayene edip, ondan sonra eczacı karısına gönderir, karısı da 10 liralık ilaçtan 50 lira alır. Böylece milleti soyarlar.

YARALILAR HASTANEDE

Kırıkhan hastanesine kaldırılan yaralıları ziyaret ediyoruz. Karşımızda üç yerinden yaralanan Cuma Bayraktar. Kendisine hadiseyi soruyoruz, cevap veriyor: «Ben sağlık memuruyum. Altıncıyından döndüm. Evime gitmek için Kanatlı caddesinden geçerken, Dağ Yeli gazetesinin bulunduğu binadan gelen kurşunlarla üç yerimden yaralandım.»

Bir başka yaralı. Öğrenci Mehmet Şirikçi. O da şöyle anlatıyor: «Ben okuldan evime giderken Dağ-Yeli isimli gazeteden atılan kurşunlarla yaralandım.»

DAĞ YELİNDE ARAMA

Olaydan sonra Dağ Yeli gazetesinde arama yapıldı. Polis yetkilileri bu aramada, gazete binasında; komünist bildiriler, silahlar, mermiler, molotof kokteylleri, daha birçok patlayıcı madde ve kaçak Amerikan sigarası ele geçirmiştir.

Ayrıca olayla ilgili olarak 5 kişi yakalanmıştır. Suçluların pek çoğu ise kaçmışlardır. Yakalananlar şunlardır:

Çetin Çeker: Kırıkhan'ın ağalarından olup, TİP'i destekleyen M. Ali Çeker'in oğlu. Dağ Yeli'nin mesul müdürü.

Ali Göçmen: Dağ Yeli'nin sahibi. TİP başkanı ve Kırıkhan'ın en zengini.

Şaban Bakırcı: Otellerde kadın simsarlığı yapan bir cani. Ve İbrahim Taşdelen.

İSLAHİYE'DE KOMÜNİSTLERE İNEN YUMRUK

Üniversitelerde kara cüppeli kızıl Prof. taslaklarını ve mason şeffir koltuğunda şımaran komünistler Anadolunun her yerinde millîtin yumruğuyla karşı karşıyaydılar. Komünistlere mezar olacak yerlerden biri de Güneydoğunun kasabalarından İslahiye'yd.

Bir müddet önce Gaziantep ve İskenderun'dan gelen 15-20 kişilik bir grup komünist, İslahiye'de Dev-Genç'in şubesini açmak istemişlerdir. Lâkin İslahiye'li bunnların nasıl bir millet düşmanı olduklarını gayet iyi biliyorlardı. Açılış sırasında, Mehmet Telli adlı bir kızıl halkın üzerine dinamit atması, halkı galeyana getirdi. Halk Dev-Genç'in açılacak şubesini basarak levhayı iyice parçaladı. Daha sonra komünistleri hi maye etmeye çalışan TÖS'ü iki öğretmenin de cezalarını verdi.

Bu arada komünistleri savunmaya çalışan kaymakam da sokağa çıkamamıştır.

Bir müddet sonra Gaziantep'ten İslahiye'ye hadiseler sebebiyle adliye'ye sevk edilen komünistleri müdafaya gelen Celâl Doğan, Orhan Barlas ve Hayri Güneri adlı avukatlar da İslahiye köylülerinin tepkisiyle karşılaşmıştır. Çıkan olaylar da Celâl Doğan ve arkadaşı bacasından yaralanmıştı. Bilindiği gibi Celâl Doğan geçen yıl 6 Nisan hadiselerinde Çapalı milliyetçilere saldırıan bir haindi. Adliye'nin vermediği cezayı millet ve riyordu.

GAYRİ MİLLİ BASININ HUSUMETİ VE NETİCE

Kırıkhandaki ve İslahiye'deki hadiselerin aslı böyle olduğu halde Babiâdi'ye yuvalanmış bir kaç Kızıl çığırtkan hadiseleri tamamen ters yüz ettiler. Türkiye'nin Pravdası Cumhuriyeti, dönme Simavilerin emrindeki Günaydın, Yeni Gazete ve yine başka bir dönmenin elindeki Milliyet utanmadan gericiikten ve irticadan bahsedip zehir kustular. Komünistler silâhsız halka arkadan kızıl ordu gibi hücum etsin, Millet de bu Kızıl katillerin cezasını versin. O zaman bunun adı Gericilik hareketi olsun. Peki ODTÜ'de Kızıl ordu artıklarıyla mücadele eden ve şehid olan gerefittürk Ordusu da mı gerici? ODTÜ'deki hareketle kırıkhandaki hadiseler arasında ne fark var? İnsanlar utanınsın!

Bu hadiseler komünistlere ve onları himaye eden ajanlara ders olsun. Millet Anadolu'da köy köy, şehir şehir teşkilatlanıyor. Bu teşkilatlanma tamamlandığı gün millet toplu kıyamından millet düşmanlarını hiç bir kuvvet kurtaramaz. Bu büyük gün yakındır. Hodri Meydan.

İNEGÖL'DEKİ OLAYLAR.

İnegöl'deki olaylar da Kırıkhan'dan farklı değildir. Orada da Dev-Genç'e bağlı komünistler önce Kamil İnci'yi tehdit etmişlerdir. Akabinde de yanı, hadiseden üçgün önce Ekrem Özgeçgin lokantasına dükkanının tahrip edileceği ve kendisinin dövüleceğini bildiren, Dev-Genç'e ait mektup bırakılmıştır. Bundan sonra, yine komünistler, halkı tedirgin edebilmek için camilere bomba koyacaklarını yaymışlardır. Ne olduysa bundan sonra olmuştur.

Halk ayaklanmış, bütün komünist yuvalarını tardırmıştır. Başta, Mao'nun, Lenin'in ve buna benzer komünist ihtilalcilerin kitaplarını yırtmışlardır. «Halk Mao'nun, Lenin'in, Türk topraklarında işi ne» diye bağırıyorlardı. Daha sonra Rusya'nın beşinci kolu TİP ve TÖS'ü tahrip etmişlerdir. Olayı bastırmak üzere gelen jandarmayı, halk omuzlarına almış «Ordu Millet Elele» diye bağırıyorlardı. Daha sonra, halk ellerinde tağadıkları, Türk bayrağını öpmüş ve halktan birisi «şehid kanlarıyla sulanmış bu vatanı düşmana yem yapmayacağız. Al bayrağı koruyacağız» diye konuşmuştur. Jandarmanın konuşması üzerine halk «Yaşasın Millî Ordu» sloganlarıyla dağılmıştır. Ayrıca halk «bu sadece bir ihtardır» diye konuşmuştur. Ajanlar ve hainler korksunlar

Çanakkale Mehm Fedakârlık Abide

ÇANAKKALE MEHMETÇİĞİN FEDAKARLIK ABİDESİDİR.

Destanlar Çanakkale zaferinin 56. yılını yaşıyoruz. Çanakkale şehitlerinin emânetlerinin en sonuncusu, vatanın iç ve dış düşmanlar eliyle alçakça parçalanmağa çalışıldığı şu günlerde, Çanakkaleyi iyice bilmek mecbûriyetindeyiz.

Hudutsuz bir kan fedakârlığı, yılmaz bir iman ve azmin zaferi olan Çanakkale müdafaası, Balkan harpleriyle başlayıp Sevr'e sona eren millî mücadelemin bozgun çıғında yükselen hamâset destanıdır. Balkan mağlûbiyetlerinden sonra Çanakkale, karanlıklardan sonra ortalığı nura boğan ışık gibidir. Bu büyük iman ve ferâgat hamlesini hiç bir aşırılığa düşmeden değerlendirmek mecbûriyetindeyiz. Çanakkale gibi hudutsuz bir kan fedakârlığını, akıl almaz bir sabrı mehmetchiye telkin eden ne idi? Çanakkale nasıl bir zaferdir? Çanakkalede gösterilen kahramanlık, sosyal, siyasi ahlaki ve iktisadi neticelerini vermiş midir? Ve bugün çanakkaleden geride kalan nedir?

ÇANAKKALE ÖNCESİ

1906 de Sultan Abdülhamid Hanın Mason locaları tarafından kontrol edilen bir kısmı hâin ve bir kısmı gâfil İttihad - Terakki ve çeteleri tarafından düşürülmesinden sonra, Avrupa'da Sultan Hamid politikasının dengede tuttuğu kuvvetler, aleyhimize ağmağa başladı.

1897 tarihinden itibaren Abdülhamid Hanı tasfiyeye kararlı olan Sionistler, bu meş'um programı tatbika giriştiler. Aynı tarihte Bazel gehrinde yapılan kongre, Osmanlı İmparatorluğunun topraklarını kolayca ele geçirmek ve Filistin'de bir Yahudi devleti kurma kararına varıyordu. Nitekim bu projeyi, Teodor Herzl aracılığı ile gerçekleştirmeye karar verdiler. Sultan Abdülhamidin Teodor Herzl huzurunda koğduğı bilinen bir gerçektir. Yahudi muhacirlerinin Filistin'e girmesi ve yahudi devletinin temellerinin atılmasına göz yummak karşılığı, akıl ve hayal ölçüsünü aşan milyonlarca altın... Tarih boyunca veya zamanımızda, para karşılığında satın alınamıyacak çok az adamın mevcut olduğu hatırlanıyorsa ve yahudi gibi tehlikeli bir kuvvetin beynelmîlel çaptaki vahşi ve kanlı ihânetlerini göğüslemek gibi bir yiğitliğin pek az devlet adamında olduğu akıldan çıkarılmasa Sultan Hamidin millî politikasının mânası bir parça anlaşılır.

Çeşitli milletlerden teşekkül eden sanayilini kuramamış bir devletin bütün dünya devletleri ile boğuşmağa mecbur olduğu bir ortamda, bir milletin menfaatlerini korumak mümkün değildi.

YÜKSELİŞİN TEMELİ

Avrupa'yı selâmet sancağımızın sügelediği, nal seslerimizin ufukları ilettiği şehâmet devirlerinde İmparatorluğumuz, İslâm iman ve anlayışının eline beşeri ve maddi vasıtaların en güçlülerini verebilmiştir.

Dağları yerinden oynatacak bir iman, nın, kâinatın ve hayatın bütün olaylarını izah eden ve problemlerine cevap vermeğe müsait bir düşünce hayatının tanzim ettiği sevk ve idare eylediği müesseseler vardı. Aynı şekilde milletin topyekûn bağlı olduğu «İlayi kelimetullah» ideali uğruna seferber edilen, daima canlı kuvvetler vardı. Hülâsa imparatorluğumuz doktrini, düşünce metodu müesseseleri ve hareket şekli ile İslâm'a bağlı bulunuyordu.

16. asrın başlarından itibaren, İslâm'a bağlılığın en şuurlu şekilde yaşaması gereken rehber kadrolarda ki duraklama, uyusukluk ve hedeflerden sapma, askerî ve idarî liderliğin, dünyanın Hristiyan çocukları olan devşirme ve dönmelerin eline geçmeye başlamasıyla hızlandı. Hemen hemen Kanuni devrinden itibaren imparatorluğun yıkılışına kadar, her aşırıda artan bir süratle imparatorluk dönme ve devşirmelerin eline geçmiştir. Devlet adamlarını bu zaviyeden tetkik ettiğimizde, ikibuçuk asır boyu imparatorluğu kurup sevk ve idare edenlerin Müslüman - Türk devlet adamları olduğu, son iki buçuk asırda ise saray entrikaları, cinayetler, darbeler, rüşvetler ve ihânetlerle imparatorluğa musallat olan dönmelerin ve devşirmelerin imparatorluğu yıkıp mahv ettiği görülmüştür.

16. asırdan itibaren devleti İslamdan ve onun dinamik hayat anlayışından ayıran dönmelik, aynı zamanda devleti halktan da süratle ayırıyordu. Kısa bir zaman sonra devletin dünkü kurucuları mahkum olma ya başladılar. İman, fedakarlık, sadakat ve cesaret; para hile, dalkavuklukla yer değiştirmeye başladı.

Osmanlı donanmasını düşmana olduğu gibi teslim eden amiraller, devletin hilâli sancağına put ilave ettirmeye uğraşan sadrazamlar,

hep bu son devrin örnekleridir. İşte bu adamlar yavaş yavaş devlet gemisini, İslamdan ayırdılar. Ve nimeti ile perverde oldukları devleti gün geçtikçe yıkılmaya sürüklediler. Yıkım bir birini takip etti. 1689 Karlofça'dan sonra 1889 ıslahatı (!) ve nihayet 1878 Berlin faciasına dayandı.

Islahatçılar tanzimatçılar, tanzimatçılar, jön Türkler jön Türkleri ittihatçılar takip etti. Her ıslahat projesi samimiyyetinin derecesi ne olursa olsun, bilgiden mahrum olduğu için, İslâmın rehberliğinden uzak olduğu için, ülke ve kuvvet kaybindan başka bir netice vermiyordu. İşte 1826 ıslahatı, İşte Nizip bozgunu; İşte 1839 ıslahatı, İşte 1841 Londra anlaşması faciası; İşte 1877 Meşrutî yet hareketi, İşte 1878 Ayestefonos anlaşması ve Rusların boğazlara ılgı; Ve nihayet, İşte 1906 Meşrutiyeti ve İşte 1912 Balkan harbi ve 1918 de

İmparatorluğun çöküşü...

Hadiselerin belagati gösterir ki, bu ıslahat hareketlerine karışanların samimiyyet derecesi ne olursa olsun, ıslahat hareketleri daima emperyalistlerin dolaylı veya direkt telkini dışında cereyan etmemiştir. Ve neticeleri meydanda olduğuna göre, hiç bir başarı şansı ihtiva etmiyordu.

İşte 1914 de başlayan I. Cihan harbinin yangınına milleti atacak olan kadroda, %90'ı mason olan, şeflerinin bir kısmı yahudi, bir kısmı üstad olan ittihat terakki çetesinden ibaret idi. Selanikte Yahudi İhsesi muallimî, 33 dereceli Talat, İtalyan masrıklığına bağlı Emanuel Karaso, Selanik dönmesi özbe öz yahudi Cavit, ve dünyadan habersiz, kimin aleti olduğunu bilmeyen bir sürü adam. İşte yahudiliğin Jakop Şif ve Emanuel Karaso, Meir Salam gibi şefleri ile kontrol ettiği ittihat terakki, devleti yangın içine atmakta gecikmedi. Bulgar, Yunan ve Sırbı barıştıran, birleştiren kardeş politikası ile balkanların akıbetini hazırladı. Dönme bakanlar sırların, kendi kontrolümüzdeki Selanik limanından, ağır toplar taşımalarına ses çıkarmaz, Balkanlarda iyi yetmiş 120 tabur askerî terhis ederek Balkanları boğaltırken, Rum, Ermeni, Bulgar ve Sırp çeteleri silahlanıyordu. Nihayet Balkan harbi, Edirnenin kanlı Bulgar işgalinde inim inim inlemesi ile yüz kızartıcı bir şekilde bitti. Ordu içine sokulan politika, mason kumandanların ordudaki namuslu bütün subay kadrosunu temizlemesine sebep oldu. Edirne müdaffi, Esat Paşa Toptani'nin adamları tarafından, arkadan vurularak şehid edildi. İşte Balkanlarda, yüz kızartıcı bir yenilgiye uğrayan ve yüzbinlerce masumu evsiz, barksız bırakan ve Sırbın Yunanın, Bulgarın görülmemiş alçaklıkları on binlerce masumu işkenelerle katetmesine vesile olan ittihatçılar. yeni bir maceraya atıldılar. Bab-ı Âliye bir baskın yaparak, iktidarı devr alan Enver paşa ile beraber Talat ve Cemal paşalar üçlüsü devletin yeni sahipleri idiler.

DEVLETİN ALMANLARA TESLİMİ

Enver, «Berlin askeri ateşesi olduğu sıralarda, özellikle prusyalılara onların çalışmalarına ve disiplin anlayışlarına hayran olmuştum. Giyimine varıncaya kadar hep Almanlaşmıştı. Kararını vermişti, orduyu «cermenleştirecekti.» (1)

«Donanmanın ıslahı için İngiltere'den Limpus paşa ve jandarma için de Fransa'dan Bauman paşa getirilmişti. 71 subaydan müteşekkil «Alman heyet-i Askeriye-i ıslahıye» si General Liman Van Sanders'in komutası altındaydı. (2) Osmanlı imparatorluğunun Almanyaya dönük politikası takibinin sebebi, Enver paşadır. (3)

Liman Von Sanders, Enver paşanın hudutsuz ihtirasını belirttikten sonra «Enver Almanyaya için çok el-

verişli biri idi» (4) demektedir.

İKİ YÜZLÜ İNGİLİZ POLİTİKASI

Bütün bunlara rağmen, İngiliz ve Fransızlar'la anlaşma teşebbüsleri devam etmiş. Fakat İngiliz yahudiliği buna müsaade etmemiştir.

İngiliz masonlarının elinde bir oyuncaktan farksız Çörcil, ısmarladığımız iki zırhlıyı, son anda teslim etmekte vaz geçmişti. Bu sırada Beynelmîlel yahudiliğin düzenlediği bir oyun sahneye kondu. Osmanlı - Alman ittifakı ile, Çörcilin gemileri Türkiye'ye vermekten vaz geçtiğini ilân ediliş arasında bir günlük fasıla vardır. Böylece İngiltere Türkiye'yi Almanya safında, Rusya'nın kucağına atmağa muvaffak olmuştum. Nihayet oyun sahneye konabildi.

ALMANLARIN SAFINDA

«Alman Veliahdi, Amerika matbuat şirketi muhabiriyle yaptığı bir mülakatta şöyle demişti: Biz, harbi daha 1914 senesi kaybetmiştik. Marn mağlubiyetinden sonra, sulh akdetmemizi hatta Alsas-Loren'i terketmek suretile harbe nihayet vermemezi, erkan-ı harbiye-i umumiyye söyledim ve iknaa çalıştım. Fakat; bana, ordularımın kumandasından başka işlerle uğraşamamaklığımı söylediler. İngiltere'nin düşmanlarımızı sırasına iltihakından sonra, harbe devam etmek bizim için bir delilik oldu.» (İkdam Gazetesi, 5 Ocak. 1335-1919)

Ne acı hakikattir ki; biz harbe bundan sonra katıldık. Yani, İngiltere'nin harbe girişinden ve Marn mağlubiyyetinden sonra, Almanlarca artık partinin kaybedilmiş olduğunu Almanların bizzat kanaat getirdikleri bir zamanda, Enver Paşa ve arkadaşları, Osmanlı Türkiye'sini harbe sürüklemiş oldu. Çünkü; bunlar, Almanların harbi kazanacağına inanmışlardı.

Almanlar, Marn muharebesini kaybedince, Türkiye'yi biran evvel harbe sokmak istediler. Türkiye üzerinde nüfuz icra ettiler. O zaman Türkiye hizmetinde ordumuzda Alman Generalleri vardı. Balkan harbinden sonra Türkiye ordusunu ıslah için getirilmişti.

Avrupa'da sömürge işinde İtalya gibi geç kalan Almanya, bütün menfaatlerini Türkiye ile Müslüman memleketlerinde sağlamağa çalışıyordu. Umumi harp başladığı zaman, Türkiye, gizli bir ittifakla Almanya'ya bağlanmıştı: (2 Ağustos, 1914). Türkiye - Almanya ittifakı Sadrazam Salt Halim Paşa'nın Boğaziçi'ndeki yalısında imzalanmıştı. Burada: Harbiye Nazırı Enver Paşa ile Dahiliye Nazırı Talat Bey (Paşa) ve Meb'uslar Meclisi Reisi Halil Bey vardı. Kabinenin diğer azası ile Cemal Paşa bulunmamıştı. (5)

Türkiye Seferberliğinden üç ay sonra idi: Akdeniz'de İngilizlerden kaçan iki harp gemisi (Göben ve Breslav), Çanakkale'de bize sığınmışlardı. Hükümet, tarafsızlığının

metçiğin desidir

bozulmadığını göstermek için bu iki Alman gemisinin satın alındığını ilan etti. Bunlardan evvelkisine (Yavuz) diğerine Midilli isimleri verildi. Hatta, Türk bayrağı bile çekildi. Türk donanmasına katıldı. Halbuki; bu harp gemileri Alman Su-bayları idaresinde idi.

Amiral «Souchon», Almanya Hükümetinden aldığı emirle, bir sabah (Kurban Bayramı Arefe günü) Karadeniz'e açıldı. Türk donanmasıyla Ruslara hücum etti; (Sivastopol ve Batum gibi) bazı Rus limanlarını topa tuttu. Artık Türkiye için harp, bir emri vaki olmuştu. (6)

İSKAMBİL OYNAYAN BAHRİYE VEKİLİ

Osmanlı ordusunun kara savunmasını yöneten Weber Paşa, Türk hükümetinden habersiz boğazlardan geçi yasakladı. Göksü mürettebatı İstanbul'da kendi millî marşlarını söylüyordu. Ve Rus sefirinin yalisına müteveccihen kuru sıkı Solva geçiyorlardı. Bu solvalar selam değil iltihardı. Bu saatlerde Bahriye Nazırı Cemal Paşa, kulüpte iskambil oynuyordu.

ALMANLARIN SEVK VE İDARESİNDE ORDULARIMIZ

«Genç ve tecrübesiz Harbiye Nazırımız, Alman Askeri heyetinin elinde bir oyuncak idi. Kendisi, Mısır, Kafkasya ve hatta İran'ı bile fethedeceğine ikna edilmiş idi. Sâdedil ve hayalperes olan Enver Paşa, Makedonya dağlarında çeteciliğinde ve Bingazi'de çöl kahramanlığında muvaffakiyetten sonra, kendisini cidden Bonapart'lara, Büyük Frederik'lere muadil sayıyordu. Hikmet-i hükümetten haberi olmayan Tal'at Paşa ile adeta bir mecnun sa-yılan Cemal Paşa da Enver Paşa ile aynı fikirde idi. Binaenaleyh, umumi harbe iştirakimizin başlıca mes'ulleri: Almanya Erkan-ı Harbiyesi ile buradaki Alman Hay'et-i askeriyesi ve firar eden paşalardır. En garibi, biz, Marn muharebesinden sonra harbe girdik, Yani, Almanya'nın galip ve muzaffer olamayacağı tahakkuk ettikten sonra atıldık.» (Sabah Gazetesi, 16 Kasım 1918.) (7)

Enver Paşa'yı, Kâzım Karabekir şöyle anlatır. Kâzım Karabekir, I. Cihan harbinde istihbarat hizmetlerinde çalışmıştı. «Enver, kendisine pek mahrem olarak arzlonunan şeyleri Almanlara da söylüyor ve onlarla da bunu münakaşaya lüzum görüyordu... Şube müdürlerine varıncaya kadar Erkan-ı harbiyemizi Almanlar tamamıyla ellerine almış bulunduklarından Enver Paşa'yı istedikleri gibi tecrid ve idare ediyorlardı. (8)

Bu plansız programsız, Türk milletinin hayatî menfaatleri ile taban tabana zıt harp yüzünden, Sarıkamış, Van, Kanal, İran, Galiçya hareketleri yüzbinlerce mehmetsiğin yok yere şehadetine sebep olmuştur. Harb Türkiye'nin değil, Almanya'nın planlarına göre bir seyir takib ediyordu.

İHANETLER

Ayrıca, Almanya, harp içinde (1914 harbi) bizi Ruslara satmak istemiş, bir taraftan bize silah arkadaşlığı ederken, diğer taraftan İstanbul ve Boğazlar'ı Moskoflara takdim ederek münferit sulh yapmaya çalışmıştır. (Yeni Sabah, 10 Aralık 1939) (9)

Hain İngilizin, Kudüsü işgal ettiğinde, İngilizlerle birlikte, Almanlar da Salibin Kudüse dikilmesi şerefine şenlikler yapmışlardı. İhanetler bununla bitmedi.

Fakat; Kafkas cephesinde Enver Paşa'nın, Mısır cephesinde Cemal Paşa'nın çılgınca hareketleri yüzünden yüzbinlerce Türk genci mahvol-du.

Umumi karargahımız Almanların kontrolü altında bulunuyordu. Ordularımız Almanlar, istedikleri mevkilere sürüyorlar (Galiçya, Romanya ve Makedonya cephelerine) yardıma gönderiyorlardı. Hatta İtalya'ya karşı Alp'lere bile gönderilmişlerdi.

Anadolu'nun askerleri gibi bütün erzakı da, patatesine varıncaya kadar Almanya'ya taşınyordu. Artık, Almanlara Türkiye'nin adı: Enverland (Enver memleketi) olmuş, Almanyadan Türkiye'ye gönderilen va gonların üzerinde hep Enverlant yazısı görülmeye başlamıştı. (10)

ÇANAKKALE HARBİ BİR KUMANDANLIK HARBİ DEĞİLDİR

8 ay 14 gün süren Çanakkale harbi, önce İngiliz ve Fransız filolarının boğazı yarma şeklindeki deniz kuvvetleri hareketi olarak başlamış, 18 Mart bozgunundan sonra, Kara hareketi haline gelmiştir. Çanakkale hareketi ister deniz, isterse kara kuvvetleri hareketi zaviyesinden tetkik edilmiş olsun, dalma aynı netice ile karşılaşırız. Bu harbi Liman Von Sanders sevk ve idare etmiştir.

Çanakkale hareketini etüd eden bir kurmayımız şu neticelere varmıştır.

«Çanakkale Türk kuvveti, fakat Alman sevk ve idaresile güdülmüş-

tür.

Çanakkalede sevk ve idare Almanların elinde idi. General Liman kuvvetlerimizi kayıtsız şartsız komuta ediyordu.» (12)

Çanakkale muharebesinin sevk ve idaresi harp tarihinde güzel bir güdüm nümunesi olamaz. Falken hayn Verdönü, Liman Von Sanders de Gelibolu yarımadasını muharebe meydanından ziyade mezbahaya çevirdiler. Bugünün otomatik silahları karşısında düşman siperlerine atlamak kan dökmekten başka ne faide temin edebilir? Evet kat'i netice taarruzla alınır. Fakat taarruz düşünülmüş taşınılmış bir plana dayanmalıdır. Çanakkalede muharebe meydana gelen tümenler sağını solunu öğrenmeden ayaklarının tozu ile muharebeye sokulmuştur. Ertesi gün, bu vatan çocuklarını gömmek için bir o kadar asker, düşmanla savaşmayı bırakarak kardeşlerine çukur kazmak mecburiyetinde kalıyordu.

General Liman, hatıratında 2 tümenin muhabereye sokulmasını şöyle tarif ediyor. 18 Mayıs gecesi tümen büyük bir nezaretle düşman mevzilerinin üzerine atıldı. Düşmanın II. hattına kadar ilerlemeye muvaffak oldu. Düşmanın yakından muharebe vasıtaları, kuvvetleri ve ihtiyatları çok kuvvetli olduğundan kat'i bir muvaffakiyet mümkün olmadı. 2. Tümen 9.000 insan kaybetti. (13)

Çanakkale muharebelerinde kay-bımızın gayri resmi olarak ifadesi yaklaşık olarak 600.000 kişidir.

ASIL KAYBIMIZ

Çanakkale harbinde düşman, 25 Nisan'da karaya asker çıkarmış, 9 Ocak gecesi Gelibolu'yu boşaltarak çekilmişti. Bu itibarla, Boğaz harbi: Tam 8 ay, 14 gün sürmüştü. Bu harp aynı zamanda kültür bakımından da bizim için bir afet oldu. Çünkü; şahıslarında doğu ve batı kültürünü toplamış bulunan en değerli Türk nesli, bu harpde kaydedilmişti. Bilindiği gibi, İkinci Abdülhamit devrinde yüksek tahsil gençliği askerlikten istisna idiler. 1914 seferberliğinde

de bu gençlik, ihtiyat zabıt (Yedek subay) talimgahında yetiştirilerek orduya alınmıştı. Çanakkale, bütün bu yüksek tahsil gençliğinin mezarı oldu. Darülfunun (Üniversite) ve Darülmualimin-i Aliye (Yüksek Öğretmen Okulu) Edebiyat Şubesi'ni 1910-11 ders yılı sonunda bitirmiş olan sınıf arkadaşlarımızdan Mehmet Râci: Çanakkale'de bir şarapnel isabetile şehit düşmüş. (26 Mayıs. 1331/1915), Filozof Faik, diye tanınan diğer arkadaşımız da sağ kolunu kaybetmişti. (2. Kasım. 1331/1915)

Netice olarak Çanakkale zaferi, Alman kumandanlığının sorumsuz harp idaresine rağmen, Hain İngilizin bomba, ve ateşine karşı, mehmetsiğin kazandığı zaferdir.

(1) 54. yıl sonra bir İngiliz gazete- (●) Devşirme: Eskiden Hristiyan ahali'nin çocukları iken alınıp müslüman bir ailenin terbiyesine tevdi edilen, ve sonra zamanın okuluna ve rilerle, eline ordu ve devlet verilen adam. Köprülü, Kuyucu Murat, v.b. gibi adamlar.

(●) Dönme: Gerçekte kendi dinî ve millî ideallerine bağlı olduğu halde müslümanları aldatmak için, müs-lüman gibi gözüken kimse demektir. Tarihimizdeki sabatay sevi gibi, zamanımızda A. Emin Yalman, Abdi İpekçi v.s. gibi...

sinin kalemiyle ÇANAKKALE. A. Moercehad

(2) Türkiye Tarihi. s: 236. Yılmaz Öztuna.

(3) 54 Yıl sonra bir İngiliz gazeteci-sinin kalemiyle ÇANAKKALE,

(5) Türkiye Tarihi. Yılmaz Öztuna.

(6) Türkiye Tarihi. Yılmaz Öztuna.

(7) a. g. e.

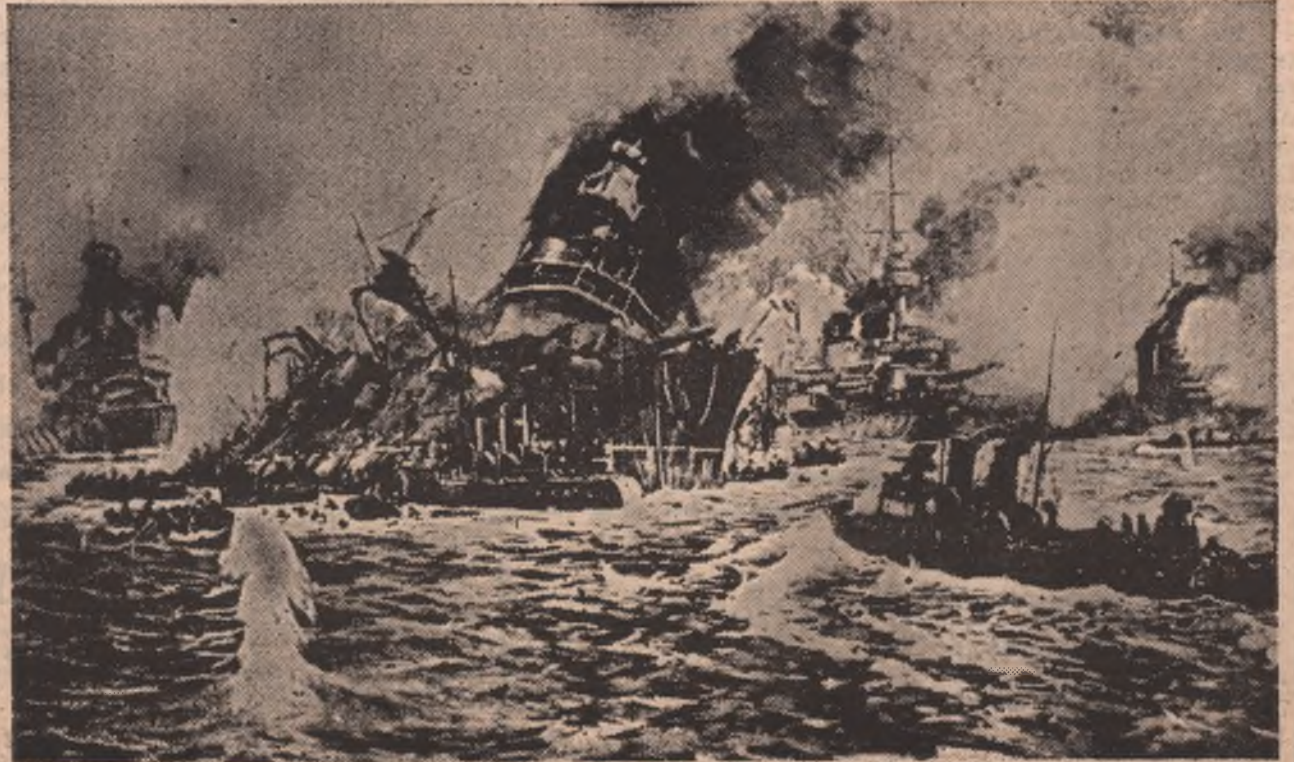
(8) Cihan Harbine Nasıl Girdik. Ka-zım Karabekir.

(9) Y. Sabah 10. Aralık. 1939

(10) Türkiye Tarihi Y. Öztuna

(11) Askeri Mecmua Sayı: 98. shf 764 Çanakkale nasıl müdafaa edildi. Şemsi Zobu.

(12) a. g. e shf : 769.

— Çanakkale'de Mehmetçiğe gülle ve mitralyöz yağdı ran İngiliz ve Fransız gemileri fedakâr mehmetsiğin gayretleriyle sulara gömüldü. Resim batan düşman gemilerini gösteriyor.

Millî Kültür Lügatçesi

İCTİHAD

(2)

MEZHEP DEĞİŞTİRMEK

Bir mukallidin önceden, taklit etmiş olduğu mezhebinden başka bir mezhebi; yahut bir meselede bir müctehidi diğer bir meselede de başka bir müctehidi taklit edip edemeyeceği hususunda İslâm âlimleri ihtilâf etmişlerdir:

Fakihlerin ekserisi; «Kişi kendi mezhebinden başkasını taklit edemez. Kendi mezhebinde devamı vaciptir. Zira bu kimse, mezhebin seçmiş ve kendi mezhebinin haklılığına inanmıştır. Su halde itikadının gereğini yerine getirmesi vaciptir» derler. Musamıfların ekserisine göre de, sahih olan budur.

Fukahâdan İbnü'l-Hümmam «Usûl» kitabında ve «Hidâye» şerhi «Fethü'l-Kadir» in «Kâdî» bahsinde der ki: «Bir kimsenin, her meselede kendisine kolay gelen, ayrı ayrı müctehidlerin sözlerini almasında mahzur yoktur. Ben, bir kimsenin her mezhebden veya her müctehidden kolay olan meseleleri almasına mâni; ne aklî ve ne de naklî bir delil göremiyorum. Bir insanın, her hangi bir müctehidin içtihadından, kendisi için kolay olam almasında ve o müctehide uymasında bir mania görmüyorum. Resûlullah (S.A.S.) de ümmeti için kolaylaştıran şeyleri severdi.» (1)

İbnü'l-Hümmam'ın talebesi olan İbnü Emîrî'l-Hac da, «Bu görüş doğrudur» demektedir.

Bu meselede Hadîmî ve İbnü'l-Hacib de şu beyanda bulunuyorlar; «İnsanların halk tabakasından birisi, bir meselede bir müctehidin sözü ile amel etse, bu kimse ver:ten bu hükümden başka bir zamanda diğer bir müctehidin sözüne dönemez. Bu hususta ittifak vardır. Fakat bu kimsenin, ayrı bir meselede başka bir müctehidin sözüne tâbi olması, muhtar olan kavle göre, câizdir.» (2)

Yine hadîmî merhum mezhep değiştirme hususunda şöyle der; «Bir mezhebden geçme bir mezhebe geçme şu şekillerde olabilir;

1. Bir kimse diğer bir mezhebe de inamıyorsa, kuvvetli olanla amel etmesi câizdir.

2. Bir kimse, bir mezhebin diğerine tercihini kabul etmiyorsa, mezhebinin değiştirilmesi câizdir.

3. Bir kimsenin, kendisine ârız olan bir zarurettten veya bir ihtiyâttan dolayı, ruhsatı kasederek, mezhep değiştirmesi câizdir.

4. Kişi zarurî bir ihtiyacı olmadan «mezhep değiştirmek câizmiş» diye mezhebini değiştirirse doğru olmaz. Çünkü o kimse, dini için değil de, nefsi için mezhebinden dönmüş olur.

5. İslâmın ruhsatlarına uymayı âdet haline getirmek ve nefesine uydurmak için mezhep değiştirmek de câiz olmaz.

6. Birinci müctehidin hükmü ile epeyce amel ettikten sonra, aynı hükümdeki menfaati için, başka bir mezhebe geçmek de câiz değildir.» (3)

İTİKATDA TAKLİD.

İtikadda taklit mevzuunda da ihtilâf edilmiştir:

Ehl-i Sünnet âlimlerinin cumhuru; «Mukallidin imanı sahihdir. Ona dünya ve âhiret hükümleri uygulanır. Taklidi imanı ile sevap kazanır ve cennete girer.» derler. Bu hükmün delili şudur: Nebi (S.A.S.), Sahâbe ve Tabiün, arapların cahillerinin imanı kabul ettiler. Halbuki cahil olan bu arapların Allah'ı bilme hususunda ilmi delilleri yoktu. Buna rağmen Resûlullah (S.A.S.) onlara delilleri öğretmekle meşgul olmadılar. Yalnız tasdik ile onların müslümanlığını kabul ettiler. Çünkü iman, kalbin tasdikidir. Mukallidde de tasdik mevcuttur ve küfür icap eden bir hal yoktur. O halde kalbinde kat'î bir inanış vardır. Bu da onun imanına yeter.

Yalnız, mukallid Allah'ı bilmedeki ya kin delilleri ve bu delillerin Allah'ın varlığına delâlet keyfiyetini terkettiği için günahı hâlî olamaz. Zira, insan başı boş yaratılmamıştır. Fakat, «mukallid» dediğimiz kimse şu göklere, güneşe, aya, yıldızlara, dağlara, canlılara, hülâsa kâinata bakar da «muhakkak bunların bir yaratana ve sahibî vardır, o da Allah'tır» şeklinde düşünerek tasdik ederse, bu düşündüklerini dilî ile ifade etmese dahi, bu kimse taklit-

ten kurtulmuş ve günahıtan sıyrılmış olur.

Bu hususu Fatih'in hocası Hızır Bey merhum «Nûniye» ismindeki akâid manzu mesinde şöyle ifade eder: «Mukallidin imanı vardır ve bu imanı ile sevap kazanır. Fakat delilleri aramayı terkettiği için günahkârdır.»

Osman Üveysî de «Emâli» manzumesinde şöyle der; «Mukallidin imanı muteberdir. Kılınç gibi çeşitli deliller vardır.» Ehl-i Sünnet'ten Abu'l-Hasenî'l-Eş'arî, Kadî Ebu Bekrî'l-Bakillâmi ve İmamü'l-Haremeyn; «Akâid-i dinîyyede taklit yoktur. O halde mukallidin imanı sahih olamaz» fikrindedirler. Bu husustaki delilleri de şu dur; «Tasdik ilimsiz ve ma'rifetsiz olmaz. Tasdik için ilim asıldır ve şarttır. Mukallid için ise ilim bahis konusu değildir. O halde tasdik de yoktur. Tasdik olmayınca da iman olmaz.»

Bu izahın cevabı şudur; Evet ilimsiz tasdik olmaz. Fakat tasdik yani kabul için geniş bir ilme de ihtiyaç yoktur. Kabul ve tasdiki bilecek kadar bir ilim kâfidir. Nitekim, cahil arab, Peygamberimizin Kelime-i Tevhid emrini yerine getirmesiyle imanı kabul edilmiştir.

Ebu'l-Hasenî'l-Eş'arî mukallidin kâfir olduğunu söylemiş ise de, bu meselede Abdülkâhîr Bağdadî şöyle demektedir; «Mukallid her ne kadar, mutlak olarak mü'min değilse de kâfir de değildir. Çünkü onda tasdik mevcuttur. Fakat delilleri araştırmayı terk ettiği için âsîdir. Allah onu ya affeder, yahut da günahı miktarınca cezalandırır. Sonunda yine cennete girer. İşte Eş'arî'nin söylemek istediği budur.» (4)

Bu hale göre Eş'arî, «mukallid, mü'min-i kâmil olamaz» demek istiyor. Nitekim amel etmeyen kimseye de böyle diyor du. Bu durumda Eş'arî ile aramızda lafzî bir ayrılık vardır. Manada birleşmiş oluruz.

Mu'tezile mezhebindekiler ise; «Mukallidi, yakinen delilleri bilmedikçe ve hasmını delillerle ilzâm etmedikçe mü'min olamaz, cennete de giremez» demektedirler. Bu görüş, tamamen yanlıştır. Zira, bu durumda kimse kolay kolay mü'min sayılmaz.

(1) Fethu'l-Kadir - Ebû Said Hadîmî C: 1 Sh: 103

(2) Mecâmiu'l-Hakâik Sh: 304

Muhtasar'ul-Miltehâ C: 2 Sh: 309

(3) Berîka - Ebû Said Hadîmî C: 1 Sh: 103

(4) Şerhü Makâsid - Teftazânî C: 2 Sh: 305

**Masonluk Tefrikamızı
Bekleyiniz**

**Otağ Yayınevinin
İkinci Kitabı Pek
Yakında Çıkıyor**

ŞİMDİ AZİZİYE BÜTÜN VATANDIR

Türkiye'mizin kilidi, kahramanlar yatağı Erzurum, bundan elliüç yıl önce Moskof uşağı Ermeni çetelerinin kanlı pençesinden kurtulmuştu. Yiğitler diyarı Erzurum, 1828'e kadar üç hain istilaya göğüs germiş, tam beş büyük kanlı boğuşmayı görmüştü. Ebediyete kadar Müslüman Türk'ün vatani olan Anadolu'yu tehdit eden, Moskof sürüleri Müslüman-Türk'ün yıkılmaz imanı karşısında durmaya mahkum olmuştu.

1918 başlarında geri çekilen Moskof köpekleri yerlerini kanlı Ermeni çetelerine bırakmışlardı. İşte bu andan, Erzurum'un Türk orduları tarafından kurtuluşu tarihi olan 12 Mart'a kadar, tarihin en iğrenç katliamı günlerce devam etti. Bütün Doğu Anadolu, hayvanları bile tiksindiren bir vahşetle yakıldı, yıkıldı. Erzurum, Kars, Trabzon, Sivas ve Erzincan'da besikeki yavrular kurşunlanarak, geyiklerin karınları deşilerek, delikanlılar karınlarında ve yüzlerinde ateş yakılarak, dedeler ak sa kalları katranlara bulanarak, müdafaasız köylüler burunları kesilerek, yüzleri doğranarak, el ve ayakları kesilerek hain Ermeni çetelerinin zulmüne terk edildi.

Müslüman Türk'ün iki asırdan beri Balkanlarda Yunan, Bulgar ve Sırp çeteleri tarafından delik deşik edilen mübarek vücudu, mukaddes vatanın doğu siperlerinde de, hıçkırıklar, feryatlar, iniltiiler arasında en hain darbelerle doğrandı. Müslüman Türk'e; İngiliz, Fransız ve Moskof köpeklerinin idaresinde, Ermeni Hınçak ve Taşnak çetelerinin kanlı elleriyle zulümlerin en iğrenç revâ görüldü.

Beş kanlı boğuşmanın, üç hain Moskof istilasının mukaddes topraklarında eridiği ve binlerce Müslüman Türk'ün inilti ve ızdırabının kanlı gözyaşlarıyla Allah'a yükseldiği Erzurum'da, bütün nesillerin beynini aydınlatan bir hamaset destanı vardır. Millet mücadelesinin bu göz kamaştıran destanı, Aziziye vasiyeti dir.

Aziziye tabyası kahramanlığı, gözümlü aydınlatan bir ışıktır. Bu ışık sönmeyecek ve Müslüman Türk'ün yolunu aydınlatacaktır. Doksan dört yıl önce, dünyanın karanlığını aydınlatan bu ölümsüz gerçeği içimize sindirmek, binlerce şehidin kanı ile yazdığı millî vasiyeti, vidadamızın en mukaddes katında saklamak mecburiyetindeyiz. Zira milyonlarca şehidin mübarek kanının bize

emanet ettiği şu cennet vatan, büyük ve mukaddes bir Aziziye'dir.

İmanımızın, tarihimizin ve coğrafyamızın bizi ebedi bir düşman kıldığı, Müslüman-Türk'ün kanını ve vatanını doymayan bir iştiha ile sömüren Moskof, asırlardır misilsiz ihanetine devam etmekte idi. Hain Moskof, kahpe İngiliz, iğrenç Fransız ve bütün haçlı dünyası, Viyana önlerinden Hazar denizine kadar dalgalanan al sancağı yakmak, ezan seslerini susturmak ve şerefli milletimizi yok etmek için birleşmişti.

İhanetlerin ve gafletlerin kanlı meyvesi 1683 Viyana bozgunundan sonra, mağlubiyetler birbirini takip etti. Moskof, İngiliz, Fransız, Alman sürüleri, aralarındaki derin ihtilâflara rağmen haçlı taassubu ve sion emellerinde birleştiler.

Vatanımızın haçlı emperyalistleri tarafından uğradığı her tecavüzde, milletimiz tarihin hayran kaldığı fedakârlık, cesaret ve iman abideleri diktî. Plevne, Çanakkale ve Erzurum müdafaaları sadece hatıra geliveren bir kaç şeref levhasıdır. Ne hazindir ki, kan borcunu sınırsız bir fedakârlıkla yerine getirirken, 15. asırdan beri içimize sızan yahudi zehrinin uyuşturduğu ve felce uğrattığı devlet mekanizması, bu fedakârlığa eş bir teknik, sevk ve idareden mahrumdu.

Müslüman Türk'ü ve imparatorluğumuzu yok etmeyi hedef alan sion-haçlı stratejisine karşı millî olan

bir politik ve askeri strateji yoktu. Avrupa'nın bulduğu teknik vasıtaları, milletin askeri, ekonomik, siyasi ve sosyal teşkilâtlanış ve kavgasının emrine verecek millî ve topyekûn bir program yoktu. Başsız vücut neyse, başsız millet de öyledir. Devletimiz yavaş yavaş dönme vezirler ve devşirme idareciler vasıtasıyla haçlısion zehiri ile çürüyordu. Böylece mağlubiyetler birbirini kovaladı.

İçeride hainlerin ihaneti çoğalıyor, dışarıdan haçlı sürülerinin sefil saldırısı devam ediyordu. Bu hain saldırılardan biri de, 1877 Türk-Rus harbi diye bilinenidir. Avrupa'nın sathî bir taklidini kurtuluş programı sayanlar, İmparatorluğu meşrutiyet idaresine itiyorlardı. Kurulan derme çatma parlamentoda, Bulgar, Yunan ve Ermeni komiteleri mebusu. İşte bu gayri millî müessese, Osmanlı İmparatorluğunun hazır olmadığı bir harbin kucağına itiyor ve fırsat kollayan Moskofun İstanbul önlerine gelmesine ve Erzuruma girmesine imkân veriyordu. Hıyanet ve gaflet birleşmiş, moskof sürülerinin ecdad yadigarı vatan topraklarını kirletmesine imkân hazırlamıştı.

İşte Aziziye harikası, bağrında hıyanetin hora teptiği bir parlamentonun ve laçkalasmış bir bürokrasinin sebep olduğu kanlı kavgalar arasında, milletin iman ve fedakârlık ışığı ile parlayan millî cidal sembolüdür.

Aziziye Tabyası, 1828 harbinin verdiği acı derslerden sonra, Anadolu'nun kilidi olan Erzurum'un müdafaası gayesiyle kurulmuştu. Bu meş'um harpte, Deveboynu muharebelerini, sayı ve silahca üstün düşman kuvvelerine karşı kaybeden Gazi Ahmet Muhtar Paşa, Erzurum'a çekilmişti. Sultan Abdülhamid şehrin müdafaasını emrediyordu. Vatanın doğu kapısı Erzurum düşmemeliydi. Ancak cesaret ve kahramanlık ne-

dir bilmeyen Moskof, hiç değişmeyen hilesine başvurdu. Erzurum'un silâhla alınamayacağını biliyordu. Kaleyî içten fethetmek için hazırlıklara girişti. Aramızda asırlardır rahat ve huzur içinde yaşayan, nimetimizle beslenen Ermenileri casus ve sabotajcı olarak kullanmaya başlıyor ve onları ihanete zorluyordu. Nitekim Türkçeyi iyi bilen ve Erzurum civarında bulunan bir grup Ermeni bu alçakça ihanete memur ettiler. Bu hainler, şehid Türk askerlerinin elbiselerini giyerek, sessizce Aziziye tabyasına kadar girdiler. Mehmetçik leri süngülediler. Ve fırsat kollayan Moskof'un Aziziye'ye ele geçirmesine yardımcı oldular. Bu ihaneti öğrenen kahraman Erzurumlular, süratle Moskofların eline düşmüş Aziziye tabyalarının 2. ve 3. kısımlarını kanlı bir boğuşmadan sonra düşman elinden kurtardılar.

Doksan dört sene öncesinin Aziziye kahramanlığını bugün, millette yeniden uyandırmak mecburiyetindeyiz. Zira ne Moskofun ve diğer millet düşmanlarının hıncı bitmiş, ne içimizden hainler devşirmekten ümit kesmiştir. Üstelik müslüman Türk'ün zengin topraklarını gasbederek ve milyonlarca Türk'ü, Türkistan'da esir gibi çalıştırarak zenginleşmiş ve kuvvetlenmiştir. Bugün devletimiz çürümek, servetimiz çalınmak, dinimiz yıkılmak, tarihimiz çamurlara bulanmak tehlikesi içindedir. Düşman ajanları ve kandırdıkları bir avuç hain Türkiye'de hora tepmektedir. Bugün vatan korunması gerekli en büyük müdafa tabyasıdır.

Topraklarında şüheda kanı, tarlasında şehit kemigi, derelerin şırıltısında mübarek ağıdı, rüzgârında ecdat vasiyeti, ezanlarında milyonlarca şehidin duası, dağlarında intikamı alınmayan gelinlerin ızdırabı, bayrağında isimsiz ve şansız mukaddes ölümlerin hüznü olan bu vatan her karış toprağıyla bir Aziziye tabyasıdır.

Şanlı Aziziye'nin mirascısı olan, Erzurum Yüksek Tahsil Gençliği, milletimizin fedakâr evlâtlarıyla omuz, omuza, din, devlet, vatan ve milletin savunma siperindedir. Şimdi Aziziye bütün bir vatanıdır. Vatan, katli zafere kadar savunulacaktır!

(Erzurum Kültür ve Yardımlaşma Derneğinin çıkardığı «AZİZİYE» mecmuasından alınmıştır.)

— Erzurum'da, ekmeğimizle beslenen hain ermeni lerin münasip ortamı bulunca yaptıkları zulüm tarih boyunca «ERMENİ MEZALİMİ» adıyla anılacaktır. Yukarıda, Ermenilerin gözlerine süngü batırmak ve yüzlerinin etlerini kesmek suretiyle şehid edilen mazlum bir millet evlâdı görülmüyor.

Afyon'da Miting Vardı!...

O Gün Bütün Hainler İnlerine Çekilmişlerdi

6 Mart Cumartesi Kahraman Afyon'lular tarihi bir gün yaşadı. Mücadele Birliği Afyon Sancağı'nın Milliyetçi Öğretmenler Birliği'le müştereken tertiplediği «Komünizmi Tel'in yürüyüşü ve mitingi»nde on binlerce Afyon'lu civar şehirlerden köy ve kazalardan gelen millet evlâtlarıyla beraber işçi, esnaf, memur, talebe olarak aynı imanla haykırdı, Aynı sarsılmaz azim ve sebat

içinde komünist ajanları ve bütün millet düşmanlarını tel'in etti. Dün nasıl Batı Anadolu'yu yunan sürülerine mezar yaptıysa hiç de onlardan farklı görmediği komünistlere karşı da aynı intikam heyecanı ve zafer uğultuları içinde coştı. Millî Mücadele'deki şaşmaz imanını ve azmini ortaya koydu.

Büyük yürüyüş saat 14,30 da Sancak binası

önünde başladı. Ellerde yüzlerce bez afiş ve pankart olduğu halde «Allah bizimledir, kahrolsun komünistler, komünistler kahrolsun. Hey geliyoruz intikam alacağız, v.s.» sloganlarını haykırarak ilerleyen koskoca kitle at pazarından ve imaretten geçerek İstasyon caddesine doğru kıvrıldı. Hançerleri yırtan «intikam intikam» haykırırları yükselerek Afyon kalesine çarpıyor, aynı sesler yankıyla tekrarlanırken sanki millî mücadele şehidleri cevap veriyormuş gibi oluyordu. Senelerdir. Millet inilti ve feryadını senleyen Afyon semaları intikam ve kurtuluş sesleriyle zafer müjdeliyen haykırırlarla çınliyordu.

KOMÜNİSTLER KİMİN HİMAYESİNDE

Kortej tam T.Ö.S binasının önünden geçiyordu ki ortada çok garip ve acıip bir hadise vardı. Kafalarda istifhamlar belirdi, şimşekler çaktı. Evet millet-ordu elele sloganıyla ilerleyen millet, T.Ö.S'de komünistlerin dün kurşun sıktıkları jandarmalara sığındıklarını gördü. Halbuki İstanbul ve Ankara'da Mehmetçiye çürük yumurta atan faşist diye hakaret eden «Biz artık demir ökçelileri istemiyoruz» diyerek kızıl orduyu isteyen millî ordu düşmanı bu komünist ajanlar değiller miydi. Peki nasıl oluyor da orduya küfreden hainler «komünistler kahrolsun» diyen «Halk ordusu değil millet ordusu» pankartlarını taşıyan millete karşı yine ordunun himayesine giriyordu.

Düşmanının ve düşmanının ihanetlerini çok iyi bilen Afyon'lu millet evlâtları işte bu durum karşısında da kendini gösterdi. Orduyu milletin karşısına geçirmek ve ordu düşmanlığını ihdas etmek isteyen hainlerin oyununa gelmedi. «Yaşasın millî ordu, Ordu Millet Elele» diye bağırıldıktan sonra sağ yumruğunu sıkarak «Moskoftan intikam, Hey geliyoruz intikam alacağız, intikam, intikam» sloganlarıyla komünistlere karşı olan kinini izhar etti.

Bu milletin intikamı ve ihtişamı karşısında TÖS'deki komünist bir kaç öğretmen bozuntusu ise korku ve telâş dolu gözlerle akıbetlerini bekliyorlardı.

Şimdiye kadar yaptıkları ihanetlerinin hesabını veremeyeceklerinden endişe içindeydiler. Evet millet sopaları gelmiş ve TÖS'ü rahatlıkla basabilirdi. Fakat yeniden millî mücadele demokratik ve kanunî idi. Daha sonra, milletin komünistlerin kökünü kazıyacağı şerefli ayakları altın da leşler gibi ezeceği zamanlar gelecekti. Bu günler çok yakındı. Bunun için kitle büyük bir olgunlukla yürüyüşüne devam etti.

Daha sonra Ordu Ev'i'nin önünden geçildi. Millet komünistlere karşı orduya bağlı, her zaman orduyla elele omuz omuza olduğunu gösterdi. Ordu mensuplarının iştirakiyle «Yaşasın Türk ordusu, ordu-millet yan yana» diye bağırılmışdır. Evet ordu, üniformalı millettir. Millettten ayrı düşünülemez.

İstasyon caddesine boydan boya uzanan kortejin bir ucu İstasyon meydanına gelmiş bir ucu daha TÖS'ün önünden ayrılmamıştı. Bu korkunç kalabalık evet düşmanlar için korkunç, millet mücadelesi için ümid verici olan bu kitle göstermiştir ki millet artık düşmanına hayat hakkı tanımayacak, şerefle yaşayacaktır.

İstasyon meydanında miting başlamıştı. Hep bir ağızdan söylenen «Yaşasın Millî Mücadele» «Milliyetçi öğretmen» «Kahrolsun TÖS» «Allah bizimledir» sloganları alkışlarla beraber büyüyor büyüyor, dalga dalga Afyon içlerine doğru yayılıyordu. Hele en heyecanlı saniyelerde atışlanan Hristiyanlığın sembolü haç, Komünizmin orak-çekiçi, masonluk ve yahudiliğin altıgen yıldızı alevler içinde yanarken bütün bu emperyalist güçlerin yok olacağı müjdeleniyordu.

TERTİPLER NETİCE VERMEDİ

Tarih boyunca hep aynı olagelmıştır. Hainler her yerde ihanetine devam etmişlerdir. Bu muhteşem mitingde de böyle oldu.

1. Önce elektrikli kestiler, hoperlörü çalışmaz hale getirdiler. Mitingi durdurmak milleti susturmak istediler. Fakat muvaffak olamadılar. Zira şu kadar zamandan beri kin ve intikamla kurulan zembelek boşalmıştı. Hiç bir kuvvet milleti durduramaz ve susturamazdı. İşte bir misâli ki bu iman ve bu fedâkârlıkla millet mutlaka kurtu-

lacak düşmanların ihanetleri ve komploları bir fayda vermeyecektir.

Hoperiör meselesiyle uğraşırken üç-beş dakikalık bir gecikmeye dahi sabredemiyen, hatibin susuşuna tahammül edemeyip konuşmasına devam etmesini isteyen bir köylünün şöyle haykırışını işittik

« — Heyy!.. arkadaşlar ben başımı kessem kanımla bu hoperiör çalışmaz mı?»

2. Daha sonra da II. tertip hazırlanmıştı: Hususi gönderilen iki fahişe milletin arasında huzursuzluk doğurarak, mitingi dağıtmak bunun yanında da, Kayseri hadiselerinde olduğu gibi mücadeleyi gayri kanunî yollara dökmek istiyordu. Fakat Millet «Kahrolsun satılmışlar, kahrolsun uşaklar» sloganlarıyla en güzel cevabı verdi.

HATİPLER

Önce kürsüye davet edilen Afyon Milliyetçi Öğretmenler Birliği başkanı Mehmet Özutku Komünist hareketlerinden bahsetmiş TÖS'ü açık oturuma davet ederek milletin huzurunda nasıl bir moskof uşağı ve komünist bir teşekkül olduğunu isbat edeceğini açıklamıştır. Ama nerde... Miting anında hiç bir TÖS'ü komünist görmek mümkün değildi ki, cesaret edip de bu davete icabet etsin.

Bilâhare konuşan Mücadele Birliği Gn. Başkanı Necmeddin Erişen'in gür ve hür sesiyle yaptığı hitabesini millet büyük bir dikkat ve ciddiyetle takip etmiştir. Erişen bu memleketin asıl müfettişi, bu milletin olduğunu belirterek, milletin kanayan yaralarını gene bu milletin saracağını söylemiştir.

MİLLETİN SÖNMEYEN KINI

Miting bitmişti. Millet hiç bir tahrikçinin tahrikine kapılmadan olgunlukla ve metanetle dağılıyordu. Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen'e gelen bir köylü'nün şu sözleri bizi hayli mütehassis etmişti.

« — Çok güzel oldu. Allah razı olsun.. Ama benim 90 yaşında bir anam var köyden bu yürüyüş ve miting için ayrılırken bana oğlum en az bir komünistin burnunu kanatmadan gelersen hakkım sana helâl olmaz. Benim evlâdım olamazsın demişti. Ben şimdi ne yapacağım. Bir komünist dövedim. Ben şimdi böyle mahcup mu döneceğim?»

Köylü Ahmedanın şu sözlerini komünist canlılar. Alçakca milleti peşkeş çekmek isteyen köpekler iyi duysunlar ve hiç unutmasınlar ki milletin kin ve intikamı kat kat oldu. Millete yapılan ihanetlerin hesabı çok feci olacaktır. Korkunlar.

Zafer iman ve intikamına bağlı olan milletin milletin olacaktır.

Milletin İntikamından Kurtulamayacaklardır

Baştarafı 6'da

kahnamıştır. Bundan böyle jandarmaya (orduya) da direneceğiz. (Cumhuriyet 7 Mart 1971)

Biz ise bunu aylarca önce yazmıştık. 10 Şubat 1971 tarihli 2 nci sayımızda Mehmetçiğe aynı yerde çürük yumurta atıldığını yazmış bunun birgün kurşuna dönüşeceğini ifade etmiştik. O zaman hesabı sorulmayan bu harekete öğrenci hareketi denip geçilmişti. Bugünkü hadiseler de kafalara dank etmez ve hâlâ bu saldırılara «öğrenci hareketi» denecek olursa bu düpedüz hainliktir. Bütün imkânlarla rağmen, iki komünist piçine Mehmetçiği kurşunlatan gayri millî sistemin ve onun mason yöneticilerinin akıbetleri de her halde iyi olmasa gerek. Hatırlatırız.

Ayrıca, ODTÜ'deki kızıl tedhiş hareketlerinde silah kullanan militanların adı birer El-Fetih'li oluşlarının hariciye tarafından himaye edilmiş devlet bünyesine sızmış ajanların varlığını kesin olarak belgelemektedir.

HARİCİYENİN BEYANLARI VE EL-FETİH

Şurası bir gerçektir ki, çatışmadaki silahların kullanılabilmesi için atış talimleri yapmak şarttır. O halde bu atış talimleri nerede yapılmıştır? Türkiye'nin hangi kısmı komünist talim bölgesi olarak kullanılmaktadır? Sırası geldikçe açıklayacağımız bu yerleri T.C. nin emniyet dekontifleri araştırırsanız, ODTÜ'ü 200'ü aşkın komünistin El-Fetihte talim gördükleri ve gerilla faaliyetleri öğrendikleri bir vakiydir. Biz bu vakiyayı, «Komünizmin Yeni Oyunları» kapağımızla gözler önüne serdiğimiz ve Diyarbakır'daki El-Fetih mensup komünistlerin sabotajlarına dik katı çektiğimiz zaman Demirel iktidarının hariciyesi ve onun şirin sekreterleri şöyle demişlerdi. «El-Fetih, milliyetçi bir teşekküldür. Anti-emperyalist bir mücadele veriyor...» Bu beyan ile Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi yanıltılmış ve ODTÜ'si patentli, El-Fetih gerillacısı 11 komünist serbest bırakılmıştı. El-Fetih böylece kanunî bir teşkilât olarak göstermeye çalışan hariciyenin sekreterleri ise şimdi, Deniz Gezmiş ve El-Fetih arkadaşlarına kirli yataklık vazifesini yapmakla meşguller... İbret nazarlarına sunulur.

ODTÜ'Sİ BİR DÜŞMAN ÜSTÜDÜR

Bu münasebetle şunu da bildirelim ki, hadiselerin cereyan ettiği ODTÜ'si, hem tedrisatı ve hem de inşaat planı itibarıyla milletimizin felâketini hazırlayan bir düşman üssü olarak inşa edilmiştir.

Türkçe ilim lisanı değildir diye, tedrisatını İngilizce devam ettiren ODTÜ'si gayri millî emperyalist kültürlerin telkin vasatı durumundadır. Amerikan parası, Amerikan hocası ve Amerikan düşüncesi ile Türkiye'nin başkentinde bir düşman üssü kurulmuştur. Ve bu üs bilerek; Amerikancı Mütevelli Heyetin, jandarmayı suçlayarak millete ihanet eden Akademik Konseyin ve kızıl veletlerin büyük hâmisî rektör İnönü'nün gözleri önünde silah deposu haline getirilmiştir. Amerikan emperyalizminden bahseden uşakların önce bu üniversitenin millileşmesi için hareket etmeler gerekirdi. Türkçe'nin geleceğinden bahseden Devrim adlı komünist gazete her nasılsa; «ODTÜ'nde neden İngilizce ders okutulmasına karşı direnişe geçilmediğini anlayamadık» diyor. Marksizmin şartlandığı ahmak kafalar anlayamaz bunu elbette. Slonizmi, emperyalizmin beyni olarak kabul etmeyen tahlil tarzı elbette çuvalayacaktır. Onun için diyoruz ki, emperyalizmden bahseden hainlerin, önce kendilerini, Sion emperyalizminin ve gayri millî emperyalist kültürlerin baskısından kurtarmaları gerekir.

Nasıl Robert Kolej, kuruluş gayesi itibarıyla; «Bulgar komitacılarını ve gayri millî kafaları yetiştirmek gayesiyle kurulmuştur. (Okul kurucusu Dr. Vuşbirin'in itirafı), ODTÜ'de Amerikan parasıyla, komünist militanları ve marksist ajanları yetiştirmek için inşa edilmiştir. Bir ara Rektör olan Mustafa Parlar'ın «okulun bir eğitim yuvası olmaktan çıktığı» beyanıyla istifası, Profesör Şaplakoğlu'nun «okulun tam bir komünist üssü haline geldiğini» ifade eden beyanları, E. İnönü'nün 27.2.1971 tarihli ve 206.1/166 sayılı, ilgililere gönderdiği üniversitedeki komünistlerin hırsızlıklarını, açıklar mahiyetteki beyanları, bu okulun artık tam zararlı bir yuva haline geldiğini göstermektedir.

BASİRETSİZ TEDBİRLER KENDİ BAŞINIZI YİYEİLİR

Şuna da ayrıca dikkati çekelim ki, tevkif edilen komünistlerin teker teker koşullara konması iyi bir hal tarzı değildir. Koşullarda isyan hareketleri planlayacak olan komünistler bir müddet sonra kandırdıkları mahkumlarla birlikte hapishaneleri yangına verecekler ve mahkumları ayaklandıracaklardır. Cephae baskınları, gümrük yangınları yanında; hapishane baskın ve ayaklanmaları da şehir gerillasının icraatı arasındadır. Mesullerin bu hususta da tedbirsiz davranışları, daha vahim hadiseler sahne olacaktır. Mesuliyetinin yalnız kendilerine ait olduğunu düşünerek hareket etmelidirler. Millet, için için kaynamaktadır. Aksi halde Mehmetçiğe kurşun sıkan köpeğin cezasını ve onlara imkân tanıyan gâfilin mesuliyetsizliğini millet bizzat kendisi halledecektir.

- (1) Sosyalist, Sh: 1, H. Kıvılcımlı, 9.3.1971
- (2) E. Erdoğan, 5.3.1971 tarihli ve ODTÜ'si yurdundaki talimatı.

Siyasî yazıların çokluğu dolayısıyla san'at sayfasını ve Komünist İhtilâl Tekniği yazımızı koyamıyoruz. Okuyucularımızdan özür dileriz.

Çin Ajanı Mucibürrahman Pakistan'ı Parçaladı

Son günlerde Doğu Pakistan buhranlı günler geçirmektedir. Genel seçimlerde Doğu Pakistan'da çoğunluğu temin eden Avamî Partisi Başkanı Mueibur Rahman «Bağımsızlık» gibi sloganlarla hayatı felce uğratmıştır. Genel grev yanında yer yer tahripler, dünya üzerindeki komü-

— D. Pakistan'ı Batı Pakistan'dan ayırmak suratiyle Pakistan'ın büyük bir kısmını Çin şövenizminin azgın iştihalarına terkeden adam: Mucibür-Rahman.

nist staretijisine benzer hareketler devam ettirilmektedir. İtalya'da en bariz şekliyle görülen, Türkiye'mizde son günlerde hepimizce müşahade edilen ordu aleyhtarlığı Pakistan'da Yahya Han idaresindeki askeri hükümete karşı gösterilmiştir.

Doğu Pakistan'a bağımsızlık tanınmasını isteyen Mecibur Rahman komünistlerin ortak cephesinde bulunan zavallılardan sadece biridir. Pakistan ile K. Çin arasındaki münasebetler iki yıldır devam etmektedir. Askerî malzemenin K. Çin'den satın alınması, Pakistan'ın Birleşmiş Milletler'de K. Çin'i tanımayacağı meyletiş K. Çin'i ziyaret eden Yahya Han'a gösterilen tezahürat zahiren münasebetlerin iyi olduğunu gösterir mahiyettedir. Yine dünyada tatbik edilen komünist staretijisi bir devletin parçalanmasını ve parçaların teker teker yutulmasını plânlaştırmıştır. Türkiye'de bir doğu batı, Kürt-Türk ayrımı meydana getiren komünist ajanların Pakistan'daki yol daşları bunu Doğu Pakistan'a muhtariyet aldatmacasıyla yerine getirmektedirler. Türkiye'deki hadiselerde de gördük ki bağımsızlık sloganı Rusya veya K. Çin hesabına olmaktan ileri gitmemektedir.

Pakistan'ın yahudi kontrolündeki basını vasıtasıyla Pakistan - K. Çin arasındaki münasebetleri K. Çin'in masumiyeti, iyilik severliği pozisyonunda telkin eden artık anarşi hareketlerini tahrik etmek için fırsat

Turizm Bakanlığı Nelerle Uğraşıyor? Yazıklar Olsun! Yazıklar

Turizm Bakanlığının, İstanbul Bölge Müdürlüğüne resmen yazdığı 5 sorunun 5 cevabı **'den soruldu**

1-ORYANTAL DANS KONUSUNDA YAZILMIŞ (TÜRKÇE VEYA DİĞER LİSANLARDA) KİTAP VAR MIDIR?

Cevap: Bu konuda bir kitap yayınlanmamıştır.

2-TÜRKİYE'DEKİ ORYANTAL DANSÖZLERİN EĞİTİM GÖRDÜĞÜ BİR MERKEZ (OKUL-BÖLGE V. S.) VAR MIDIR?

Cevap: Oryantal dansöz yetiştiren bir bölge veya okul yoktur. Fakat Nadya-Kudret Şandra ve Nazlı isimli eski dansözler ve dansörler özel dersler vererek dansöz yetiştirmektedirler.

3-KAÇ DANSÖZ VARDI?

Cevap: Türkiye'deki dansözlerin sayı-

sı iki bin'e yakındır. Çoğu konsomatris olarak çalışır.

4-HALEN TÜRKİYE'DEKİ EN ÜNLÜ BEŞ DANSÖZ KİMLERDİR? VARSA FOTOĞRAFLARI

Cevap: Babuş, Gamze Öz, Sema Yıldız (Dansözlüğü bıraktı), Nilüfer Aydan, Yakute.

5-TÜRKİYE DIŞINDAKİ ÜNLÜ DANCÖZLERİMİZ KİMLERDİR? VARSA FOTOĞRAFLARI

Cevap: Halen Türkiye dışında dans eden birkaç Türk dansözü vardır. Semire Semir ve Özel Türkbaş. Dansöz Nanaftalya'da film artisti oldu. Necil Ateş ve Özcan Tekel ise Türkiye'ye döndüler.

geldiğini görmüşlerdir ve K. Çin Doğu Pakistan'daki ajanlarını harekete geçirmiştir. Bu üç-beş komünist ajan tarafından Mucibur Rahman'ın kullanıldığını hatırlatan Yahya Han şöyle demektedir: «Ne olursa olsun ben silâhlı kuvvetlerin başında bulunduğum sürece Pakistan'ın birlik ve beraberliğini koruyacağım. Bu konuda en ufak bir şüphenin dahi olmasını istemiyorum. Birkaç kişinin milyonlarca Pakistanlı'nın anavatanını parçalamasına izin veremem.»

Yahya Han'ın uyarılarına rağmen K. Çin'in arzusu ve paralelinde ha-

reket eden Mucibur Rahman D. Pakistan'da bağımsızlık ilân etmiştir. Ancak gelişmeler gösterecektir ki, bu hareket, Pakistan'ın aleyhine, Kızıl Çin'in lehine olacaktır. Pakistan'ı karanlık günler beklemektedir. Yahya Han Pakistan'ı birleştirme faaliyetine hemen gırsere Mucibur Rahman'ın K. Çin'den yardım isteyeceği ihtimali kuvvetlidir. Bu olmadı takdirde Batı Pakistan'la arası açılan Doğu Pakistan K. Çin'in karşısında kurbanlık koyun gibidir. Her iki halde de Pakistan çok şeyler kaybedecektir.

Aksu İlk Öğretmen Okulunda Neler Oluyor?

1 — 1970 yılına kadar Aksu İlköğretmen okulunda, öğrenciler üzerinde T.Ö.S. na bağlı öğretmenlerin faaliyetleri hâkim idi. Bu milletin evlatlarının zihinlerine gayri millî kültür naksedilmeye çalışılıyordu.

2 — Öğretmen okuluna Tâci Dönmez adlı millet evlâdının tayini ile işler değişmeye başladı. Öğrencilere kendi millî kültür ve millî şuurumuz verilmeye başlayınca derhal öğrencilerde uyanış ve gayri millî kültürü tezgahlamaya çalışan öğretmenlere karşı tepkiler başladı.

3 — Bunu hazmedemeyen solcu öğretmenler sistemli bir biçimde baskı ve terör uygulamasına geçtiler. İşe önce, sıralarda bir kız ve bir erkek öğrencinin oturtulmak istenmesiyle başlandı. Öğrenciler böyle oturmak istemeyince, Öğretmen Tâci Dönmez hakkında soruşturmaya geçildi.

4 — Geçen sene okula Millî Eğitim Bakanlığı tarafından Yuki San isimli bir Japon gönderildi. Bu adam açıkça komünizm propagandası yapıyor, Türkiye'nin ancak Marxist bir sistemle kurtulacağını açıkça iddia eder. Moskova sokaklarında rus gençleriyle kadeh tokuşturduğunu anla-

tır, Öğretmen Tâci Dönmez, elinde Bakanlıktan bir belge bulundurmayan bu adamdan şüphelenerek durumu okul müdürlüğüne ve Bakanlığa bildirir. Bu Japon'un daha sonra M.İ.T. tarafından Ankara'da yakalandığı öğrenilir. Fakat daha sonra Tâci Dönmez'e sindirme politikası uygulanırken bu hususta «Okula gelen Japon misafiri çevreye yanlış ta nıtarak okulun güvenliğini halka karşı sarsmak» gibi bir suç dahi izafe edilebildiği görülecektir.

5 — Okulda, Cevdet Yıldız, Halis Demirci, Yusuf Dede adlı öğretmenler aşırı solun açıkça propagandasını yapmaktadırlar.

6 — Namaz kılan öğrencilere karşı mani olunmaya çalışılmış, buna mukabil komünist «Kurtuluş» gazetesini bulunduran öğrenciler hakkında hiç bir disiplin işlemine tevessül edilmemiştir.

7 — Hasan Varol adlı öğrencinin, Selami Namal adlı öğrenciye komünist olması için baskı ve telkinler yaptığı «öğrenci örgütü» genel kurulunda bütün idareciler huzurunda açıklandığı halde hiç bir disiplin işlemine tevessül edilmemiştir.

8 — 16 Kasım 1970 günü öğrenci

örgütü seçimi yapılır. T.Ö.S. lü öğretmenlerin himayesindeki eski örgüte İbra verilmesi hususundaki telkinlere rağmen İbra verilmez, fakat İbra edilmeyen idare heyeti hakkında idarece hiç bir işlem yapılmaz. Seçimi millî değerlere bağlı öğrenciler kazanır.

9 — Akçadağ İlköğretmen Okulunda sürgün gelen Halil Arslan adlı militan 2 ay derslere devam etmediği ve devamlı komünizm propagandası yaptığı halde okul idaresi bu öğrenci hakkında gayet müsamahalı bir tutum gösterir. Kendisinin komünist olduğunu kimsenin kendisine bir şey yapamayacağını iddia eden bu Dev-Genç lî militana okul dersini veremeyince millî militeye bağlı öğrenciler dersini verir. Milletinin iman, ahlak ve kültürüne hakaret eden bu şımarık militanı okul dışında öğrenciler döverler.

10 — Zaten milliyetçi öğrencilere ceza vermek için fırsat arayan okul idaresi bunu fırsat bilerek «aşırı ceryanlara kapılmak, eylemlerde bulunmak, öğrenci gruplaşmasına ve huzursuzluğuna sebebiyet vermek» gibi, gerçekleri tersyüz eden bir gerekçe ile 9 öğrenciyi başka okullara sürmek ve 10 öğrenciyi de bir haftadan 15 güne kadar okuldan uzaklaştırma şeklinde cezalandırır Öğrenci gruplaşmasından ve huzursuzluğun-

dan bahsedildiği halde sadece 1 solcu öğrenciye ceza verilmiş buna mukabil 19 millet evlâdına haksız olarak ceza tertip edilmiştir.

11 — Başka okullara gönderilen öğrenciler şunlardır: 1- İbrahim Alanbay, 2- Yusuf Korkmaz, 3- Kadir Akar, 4- Vahap Bulut, 5- Sadı Arslan 6- Selami Namal, 7- Hakkı Sekman 8- Tahsin Tombul, 9- Resul Doğan.

Uzaklaştırılanlar: 1- Hasan Eputkan, 2- Osman Şahin, 3- Vural Çelik, 4- Vahit Özdemir, 5- Yaşar Kaya, 6- Emin Eren, 7- Tahsin Kara, 8- Süleyman Karagöz, 9- Erdal Özkan, 10- Ferhan Kılçorap.

12 — Okul Müdürü tarafından öğrencilere sol faaliyette bulunan öğrencilerin idareye bildirilmesi istenmekte, bildirilmesi üzerinden «arka daşlarına karşı haksız ithamlarda bulunduğ» gerekçesi ile ceza verilme tedir.

13 — B. Aksakal, M. Varol, H. Varol adlı öğrenciler üzerinde ve dolaylarında komünist eserler çıktığı halde Cevdet Yıldız adlı solcu öğretmen tutulan raporu imzalamayarak öğrencilerin disiplini sevkini önlemektedir.

14 — Okul Lokalinde yasak olduğu halde kumar oynanmaktadır.

15 — Öğretmen Tâci Dönmez hakkında sistemli olarak baskı uygulanmış ve birinci sene stajyerliği kaldırılmadığı gibi bu ikinci senesinde de stajyerliğinin kaldırılıp kaldırılmadığı hususunda müdürlük açıklamakta bulunmaktan kaçınmakta ve böylece sindirmeye çalışmaktadır.

Komünistlerin Namus Belgesi

FINANS KAPİTAL- EROTİZM

"Örgüt için görev başına" çağırıldığımız ve gerçek güçlerin Parti kurmak için bir araya geldiği şu günlerde, biz Devrimci gençliğin bilmesinde yarar gördüğümüz bir arşayı duyurmayı Devrimci Doğru çizgi için gerekli görüyoruz.

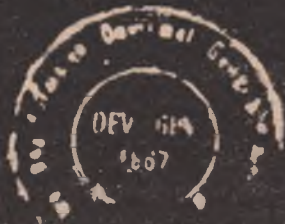
Bu, Türkiye'deki Devrimci mücadelenin ilk militanlarından olan ve MUSTAFA SUPHI ile ŞEFİK HÜSNÜ'nün dostluğunu kazanan, mücadelesini Faşist baskılara rağmen yürüten ve geçenlerde toprağa verdiğimiz 78 yaşındaki işçi arkadaşımız RAGİP ERVARDAR'a ait acı bir anıdır :

"1925 yılında, RAGİP ERVARDAR'ın kayınbiraderi ŞÜKRÜ, 18 yaşındayken sosyalist harekete katıldığı gerekçesi ile 30 kişilik bir grupla tutuklanır ve Diyarbakır hapisanesine atılır. Tutukluluğu sırasında, sanıklardan Dr.HİKMET KIVILCIMLI ile aynı hücre'ye düşer ve orada Dr.KIVILCIMLI'nın tecavüzüne uğrıyarak kirletilir. Bu olay bir yandan takibata uğrar, diğer yandan da Komintern'e intikal eder. O sırada Merkez Komite'si üyesi olan Dr.HİKMET KIVILCIMLI, Merkez Komite'si üyeliğinden atılır ve konu o zamanlar kardeş partilerde ahi otokritik'e tâbi tutulur.

RAGİP ERVARDAR arkadaş da bu yüzden Dr.KIVILCIMLI ölünceye kadar asla affetmez."

Katı Ortodoks-Marksist inancı ile ortaya çıkan HİKMET KIVILCIMLI'nın bu Erotizm (Şehvet) örneği Devrimci gençliğin dikkatinden kaçmamalıdır.

DEV-GENÇ

M. Eğitim Bakanlığının Dikkatine

Soru 7. Teftişlerinizde TÖS üyesi öğretmenlere iyi muamele yapmadığınız gittiğiniz yerlerde TÖS aleyhinde konuşmalar yaptığınız, Öğretmenlere Milliyetçi Öğretmenler Derneğinin ve İlk-Sen'in kurulması için baskı ve telkinde bulunduğunuz...

İmza
(Mahfuz)

Yukardaki ifadeler Kırklareli'nde bir müfettişe, bakanlık müfettişi tarafından sorulan sorulardan birisi... Millî Eğitim Bakanı Orhan Oğuz'a sormak lazım: Milletine bağlı öğretmen ve müfettişler hakkında, Rusya'nın 5. kolu TÖS'ü ve onun militanlarını himaye etmediği için tahkikat yürüten, hangi fikirde olduğu belli bir müfettiş bulunduğundan haberdar mısınız? Haberdar iseniz, hâlâ, bu ihanet teşkilatıyla işbirliği yapan adamın faaliyete devam etmesine göz yumacak mısınız? Cevap bekliyoruz.

BABAESKİ'DEN :

Babaeski Öğretmenler Kültür Ocağı'nın davetiyle M. Birliği İstanbul Sancağı «Mehmet Akif ve İstiklâl Marşımız» mevzulu toplantı tertip etmiştir. 14 Mart 1971 Pazar günü yapılan toplantıda M. Birliği İstanbul Sancağından Necmeddin Türinay konuşmuştur. Hal kın heyecanlı tezahüratlarıyla devam eden konferans, Babaeski'nin teşkilatlanmasında başlangıç olmuştur. Babaeski'nin fedakâr evlâdları, millî mücadele'nin ön safhasında çalışacaklarını belirtmişlerdir. Toplantı Akif'in mücadelesini devam ettirme azim ve imaniyle sona ermiştir.

Konya'da ve Antakya'da

TÖS'ü Yoldaşı Dev-Genç

Bombaladı

Kastrizm metodlarıyla Türkiye'de tahrip ve tahriklerini artıran komünistler ihanetlerine yenilerini eklemeye başladılar. Son günlerde gizli komünist partisinin aleni faaliyet gösteren organı olarak bilinen ve başkanlığını bir soysuzun yaptığı T.Ö.S. ün binalarına dinamit koymak adet oldu. Polis her fırsatta bu Türk öğretmeninini temsilden çok uzak olan ihanet şebekesine yapılan sabotajın faillerini SAĞ'dan aramayı ihmal etmedi. Daha sonraları hadiseler gün ışığına çıktı ve evdeki hesabın çarşıya uymadığını polis ve kime hizmet ettiği artık bilinen polis seferleri de hayretle gördüler. Meğer bu sabotajları tertipleyenler Sağcılar değil komünistlermiş. Aslında bu bir senedir söylemekten usandığımız bir gerçeğin gizlenmez hale gelmesinden ibarettir. Çünkü komünistlerin en muteber ve eskimez metodu budur. Kendi adamlarını öldürüp katilini sağcılardan ilân etmek; bundan sonra dirisi işe yaramayanların ölümlerini dolandırmak ve benzerleri... Şimdi buna yenileri de eklendi. Kendi ihanet yuvalarını bombalamak ve faillerini yine sağcılardan aramak. Mason ve yahudi biraderlerin gazetelerinin de yardımıyla SAĞ'ı yıpratmak. Bu vesileyle «Amerikan ajanları, faşistler, gericiler devrimci (!) örgütümüze saldırdı» diyerek salyah ağzlarıyla yaygarayı basmak, icabında bir kaç sağcı tevkif ettirmek... Yeni baş vurulan metod bu. Hele şu «Komünist Halk Kurtuluş Ordusu» kurulduktan sonra bu tertipler de çoğaldı.

8 Mart 1971 tarihli gazetelerde «Komünist Halk Kurtuluş Ordusu»nun organı, Pravda ve Iskra Antakya'da gericilerin (!), faşistlerin (!) T.Ö.S.'e bomba koyduğunu yazdı 9 Martta ise diğer gazetelerde, Antakya T.Ö.S. şubesine dinamit koyanların kimlikleri açıklandı.

Bu hadisenin failleri polis tarafından bina ya dinamit koyarken suçüstü yakalandılar. Hadi senin failleri olan Fevzi Güreğlü ile Selman Karaca'nın lise talebesi oldukları ve komünist Dev-Genç'in azası oldukları ilân edildi.

Daha sonra KONYA'da aynı plânı tatbik etmek isteyen iki Dev-Genç üyesi yakalandı. Bu hadiseler göstermiştir ki Türkiye'de; sabotaj, bomba, dinamit, molotof kokteyli atma hadiseleri bu komünist teşkilâtın plânıdır. Dolayısıyla Türkiye'de dinamitlenen her T.Ö.S., T.İ.P., Dev-Genç binası komünistler tarafından bombalanmıştır. Hadisenin faili olarak hapsedilen sağcılar bu tertibin kurbanıdır. «Yavuz Hırsız» misali bu türlü hadiseleri tertip edip bundan istifade ile Amerikan düşmanlığı yapmaya çalışan, Pavlof'un köpekleri misali Amerikan düşmanlığı ile şartlanmış olanlar aslında Amerika'ya düşman değildirler. Asıl düşmanlıkları millete ve milletin evlâtları'nadır. Gizli-açık faaliyet gösteren her komünist yuvasının asıl gayesi millet düşmanlığıdır. Bunu kamufle etmek için de hadiseler tertip edilir.

Komünistler şunu iyice bilsinler ki bu metodları da evvelkiler gibi işe yaramayacaktır. Çünkü millet bu türlü tertiplere kanmamaktadır. Her sabotaj hadisesinin arkasında Yahudiğin aleti komünizmin iğrenç suratını sırtırmaktadır.

Bu hadiselerin Pekin'den ve Moskova'dan idare edildiği artık gizlenemez hale gelmiştir. Millete ve Millet Ordusu'na kurşun sıkan hain eller gizliden konan dinamitle değil, bizzat milletin korkunç gazabıyla cezalandırılır. Millet kendisine kalkan her hain eli mutlaka kıracaktır ve milletin intikamı korkunç olacaktır! Korkunçları!

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Sayın Adalet Bakanı: Yalnız Komünistlerin Şahidleri mi Muteberdir?

Kadıköy Selamiçeşme Akbank Şubesini soydukları iddiasıyla aranan beş kişiden biri olan Veysi Yavuz, geçtiğimiz hafta Kadıköy savcılığına teslim olmuş, fakat bir müddet sonra serbest bırakılmıştır. Serbest bırakılmasına gerekçe olarak da, İ.Ü Hukuk Fakültesi Dekanı Orhan Aldıkaçtı'dan gelen bir yazı gösterilmiştir. Yazıya göre Orhan Aldıkaçtı, Veysi Yavuz'un soygun esnasında kendi yanında olduğunu söylemiştir. Bu yazının, Orhan Aldıkaçtı'dan nasıl alındığını tahmin edebilirsek de işin bir başka yönü daha var.

Sayın Adalet Bakanı, burası sizi ilgileniyor: Hatırlarsınız. Kırklareli Cezaevinde bir Yavuz Aslan Argun vardır. Yavuz A. Argun Yıldız hadiselerinden dolayı 16 aydır mevkuttur. Yavuz A. Argun, Yıldız'da hadise vuku bulduğu anda, arkadaşlarının yanında bulunduğunu 16 arkadaşının ifadesiyle tesbit etmiştir. Lâkin, her nedense, Yavuz A. Argun'un şahidlerine itibar edilmemiştir. Ve tam 16 aydır -farkında mısınız- mevkuttur. Öbür tarafta bir komünist vardır. Ve onun için şahidlik yapan bir dekan!. Dekan'ın şahitliği komünistin serbest bırakılmasına vesile olur. Bu birinci hadisedir.

İkincisi Hacettepe olaylarında makinalı tüfeklerle yakalanan ve tevkif edilen 9 kişi, bir hafta sonra serbest bırakılmıştır.

Üçüncüsü: Diyarbakır'da El-Fetihe bağlı olan ve sabotajcı olarak yakalanan 11 komünist tahliye edilmiştir.

Daha bunun gibi komünistlerin üç gün geçmeden tahliye edildiği vakıaların sayısı çoktur. Bunları, milletin meselelerine azıcık eğilvorsanız, bilirsiniz.

Bu vakıalar, sizin iktidarınızın milliyetçilere zulmeden ve komünistleri himaye eden bir iktidar olduğunu belgeleyecek hadiseler değil midir?

Yoksa hangi adalet tarihinde bir insanın mahkeme huzuruna çıkarılmadan 16 ay mevkuf bekletildiği görülmüştür. Hem sormak lazım size ve sizin emrinizdeki savcılara; Komünistlerin, banka soyguncularının şahitleri dinleniyor, ve rağbet görüyor da, milliyetçilerin şahitleri nazarı itibara alınmıyor? Niçin?

Bu hadiseler sizi ve iktidarınızı «Komünistleri koruyan iktidar» olarak tarihe geçirecektir. Bilmiş olunuz. Ve kendinizi bu şalbeden, millet nazarında kurtarınız.

Millî

Mücadele

Heyecanı

Bütün

Anadoluyu Sarıyor

MARDİN'DEN 1

Komünistler her yerde milletin sıkıntılarını istismar ederek faaliyet gösterirler. İşte Mardinde de ..

İselerilerin dertlerini istismar eden komünistler 5-10 kişilik bir grupla sokağa dökülmüşlerdir. Ancak Mardin'i dün Fransız'a mezar eden Mardin'li millet evlatları birleşerek, komünistlere karşı korkunç bir protesto hareketine girişmişlerdir. Kasaplar, esnaf ve hamallar bir anda caddeleri doldurarak «Kahrolsun komünistlere», «Komünistler Moskova'ya», «Komünistlere ölüm», diye bağırıyorlardı. Komünist köpekler ise şehri terketmek zorunda kalmışlar. Mardin'li «Yaşasın Millet kahrolsun millet düşmanları» sloganını söyleyerek dağılmışlardır.

KONYA'DAN 1

Mücadele Birliği Genel Merkezi Konya çevresinde sohbet toplantılarını arttırmıştır. Her men her köy ve kasabadan da vet edilen mücadeleci gecelerini gündüze katarak çalışmaktadırlar. M. B. yetkililerinin bildirdiğine göre 47 mahallede sohbet toplantıları yapılmıştır. Pek çok mahalle de sırada beklemektedir.

Öte yandan verilen haberlere göre geçen Cuma Mücadele Birliği Genel Merkezi İsmil Nahiyesinde konferans vermiştir. Çok sıcak bir ilgiyle karşılandıklarını ifade eden M. B. yetkilileri, İsmil'li millet evlatlarının bundan böyle nahiye lerine millet düşmanı sokmaya yemin ettiklerini açıklamışlardır.

MÜCADELE BİRLİĞİ'NİN DERE KOYÜNDEKİ SOHBET TOPLANTISI MUHESEM OLDU.

Geçtiğimiz hafta çarşamba akşamı Konya'nın Dere kasabasında bir kahvede sohbet toplantısı yapan Mücadele Birliği genel merkezi; millet düşmanlarını tanıtmış ve Dereli-

Konya İmam-Hatip Okulu mezunu olan, fedakâr ve liyakatli çalışmalarıyla millet mücadelesinde büyük hizmetler ifa eden kardeşimiz Mustafa Şahin şerefli vazifesinden dönüşünde bir trafik kazası neticesinde vefat etmiştir.

Konya'nın Uluurmak mahallesinde eğitim ve teşkilâtı faaliyetinden dönerken, Perşembe akşamı bir jeepin çarpmasıyla komaya giren kardeşimiz 12 Mart Cuma sabahı hastanede ruhunu teslim etmiştir.

Kahraman, fedakâr Mustafa! Senin içinde bulun-

duğun bu şerefli mücadele, bütün kardeşlerin, gerçek mü'min ve vatanseverler tarafından bir ömür boyu devam ettirilecektir.

Bu kahraman kardeşimin zin şehid olması sebebiyle, bütün teşkilâtımıza, milliyetçi kuruluşlara, bütün mü'minlere ve allesine baş sağlığı dilerim.

Fedakâr kardeşim, uğrunda mücadele ettiğin ideallerin sönmeyecektir. Taşadığın bayrağı senden sonraki kardeşlerin seni gömüllerinde yaşatarak hedefine ulaştıracaklardır.

Müsterih ol!

AYKUT EDİBALI

lere Millî Mücadeledeki vazifelerini hatırlatmıştır. Sohbet konuşması başlamadan evvel Konyalı Mücadelecilerden bir grup Millet marşlarını söyleyecek toplantı yerine gelmişler; marşlara, coşan halkta iştirak etmiştir. Kahvenin tıklım tıklım olduğu toplantının ilk konuşmasını İslâm Enstitüsü talebelerinden Mahmut Özbay yapmıştır. Şark meşesini, imparatorluğumuzun çöküş sebeplerini, Mustafa Reşit Paşa ve diğer masonların ihanetlerini açıklayan hatip'in sözleri «intikam» çığlıkları ile sık sık kesilmiştir. Daha sonra alkışlar arasında kürsüye gelen Mücadele Birliği genel başkan Necmeddin Erişen gür sesiyle millî kültürümüzün tahrir edilmesini, içimizdeki ajan yuvalarını ve Millî Mücadelemizin zafer şartlarını anlatarak millete ümit vermiştir. Konuşmanın bu bölümü «Yaşasın Millî Mücadele» sloganıyla kesilmiştir. Erişen konuşmasının sonunda; dün hain Yunana, kahpe İngilizce, Kızıl Moskofa gereken dersi veren milletin bu gün de millet düşmanlarından feci hesap soracağını; zaferin mutlaka milletin olacağını söyleyerek, millete mesuliyetler yüklemiştir.

Sohbet toplantısı aynı gün Bozkırın Kayaazğı köyünde de yapılmıştır. Bütün köylü genç ihtiyar, millî mücadelenin heyecanı ile en muhteşem günlerini yaşamışlardır. Mücadele Birliğinden Kemal Yaman milletimizi esirleştiren vurguncu Yahudi, Ermeni ve Rumun ihanetlerini canlı misallerle anlatmış ve köylüyü kandırmak için sahtekarlık yapan ajanlara karşı uyanık olunması için ettiğini söylemiştir. Komünizmin gerçek yüzü mason komünist işbirliği ve köylüyü komünist ihtilalde basamak yapmak isteyen kızıl canilerin ihanetleri teker teker izah edilmiştir.

Konuşmanın sonunda bütün köylüler millî mücadelenin zaferine inanarak dağılmışlar-

dır. Ve «kırlardan şehire incecini söyleyen ajanları beklediklerini, gelince ihanetleriyle birlikte kahredeceklerini söylemişlerdir.»

ANKARA'DAN 1

Ankaralı Mücadeleciler milletimizin uyarılması için faaliyetlerine hız vermişlerdir. Yeniden Millî Mücadele heyecanı bütün Anadoluyu dalga dalga sarmaktadır. Her gittikleri yer de sıcak bir ilgiyle karşılanan mücadeleci İmrendi köyünün daveti üzerine bu köyde sohbet toplantısı düzenlenmiştir. Bütün köylüler toplantıya katılmışlardır. Toplantıda millet buhranının sebepleri, faileri, kurtuluş yolları ve Millî Mücadelemizin şartları anlatılmış yurdumuzda gizli ve açık faaliyet gösteren ajan teşkilatları, mason locaları, komünist hücreleri, misyoner ocakları ve yabancı okulların ihanetleri açıklanarak maskeleri indirilmiştir. Toplantı saat 24'e kadar devam etmiş köylüler mücadeleci sağ yumrukla uğurlanmışlardır.

Öte yandan 28 Şubat günü Komünizmle Mücadele Derneği Yeşilöz temsilciliğinin davetlisi olarak Solfasol - Yeşilöz semti gelen Ankaralı mücadeleci burada bir konferans vermişlerdir.

Genç mücadeleci Ali Boğa «millet hayatını saran tehlike ve komünizm» konusunda ateşli bir konuşma yapmış, millet düşmanlarının ihanetlerini açıklayarak kurtuluş yollarını göstermiştir. Toplantıdan sonra millet Millî Mücadele'nin ümit ve heyecanı ile dağılmıştır.

Mücadele Birliği yetkilileri önümüzdeki haftayı «Çanakka ve Şehitler Haftası» ilan ederek bütün Anadolu'da toplantılar tertiplenmiştir. Anadolu, şehir, kasaba ve köylerle şehitlerini bir daha anacak, İngiliz ve moskof artıklarına haddini bildirecek kuvvetini ortaya koyacaktır.